

Lovforslag nr. L 191. Fremsat den 20. marts 2001 af indenrigsministeren (Karen Jespersen)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Frihedsberøvelse af asylansøgere og administrativ udvisning m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 600 af 23. juni 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 25 a, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 244, 266 eller 276-284, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold,«

2. I § 34, stk. 2, nr. 2, § 36, stk. 2, 2. pkt., og § 42 a, stk. 8, nr. 1, indsættes efter "udlændingen": "uden rimelig grund".

3. I § 35 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. En udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, og som er udvist ved endelig dom efter §§ 22-24, kan varetægtsfængsles med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

4. § 36, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

5. I § 36 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. En udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, og som er udvist efter § 25 a, stk. 1, kan frihedsbe-

røves med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning.

Stk. 4. Såfremt de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen og udsendelse af landet, kan en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, frihedsberøves under asylsagens behandling, hvis udlændingen gennem sin adfærd lægger væsentlige hindringer i vejen for asylsagens oplysning ved

- 1) gentagne gange uden rimelig grund at udeblive fra afhøringer ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt,
- 2) ikke at meddele eller ved at tilsløre oplysninger om sin identitet, nationalitet eller rejserute eller ved at meddele utvivlsomt urigtige oplysninger herom, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller
- 3) på anden, lignende måde ikke at medvirke til sagens oplysning.«

6. § 37 f ophæves.

7. § 42 a, stk. 7, 2. pkt., affattes således:

»En sådan udlænding må ikke gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, eller over for personer, der i øvrigt opholder sig på indkvarteringsstedet, lægge hindringer i vejen for udførelsen af opgaver med driften af indkvarteringsstedet eller for opretholdelsen af ro og orden på indkvarteringsstedet.«

8. Efter § 42 d indsættes:

»§ 42 e. Ejendommen matr. nr. 1f Sandholm, Blovstrød, Sandholmgårdsvej 40-44 i Allerød Kommune, kan anvendes til

- 1) modtagecenter for nyankomne udlændinge, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7,
- 2) indkvarteringssted for de i § 42 a, stk. 1 og 2, nævnte udlændinge,
- 3) faciliteter til brug for frihedsberøvelse i medfør af § 36, og
- 4) faciliteter til brug for administration i tilknytning til de i nr. 1-3 nævnte funktioner.

Stk. 2. Der må kun etableres mulighed for modtagelse og indkvartering af indtil 1050 asylansøgere. Ny bebyggelse kan placeres inden for den på kortbilaget til loven angivne zone 2. Endvidere kan der inden for den på kortbilaget til loven angivne zone 1 placeres nybyggeri tilpasset den eksisterende bebyggelsesstruktur.

Stk. 3. Bestemmelserne i lov om planlægning om region-, kommune- og lokalplaner samt om tilladelse efter lovens § 35, stk. 1, finder ikke anvendelse på den i stk. 1 nævnte ejendom, så længe ejendommen anvendes til de i stk. 1 angivne formål. Ved genanvendelse af eksisterende bygninger til de i stk. 1 angivne formål finder Bygningsreglementet af 1995 ikke anvendelse.«

9. I § 56 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kan beslutte, at en sag eller en bestemt gruppe af sager, der skal behandles efter § 53, stk. 2, skal undergives særlig hurtig behandling.«

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 7-9.

10. I § 59, *stk. 1*, ændres »bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder« til: »bøde eller fængsel indtil 6 måneder«.

11. I § 59, *stk. 2*, ændres »bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år« til: »bøde eller fængsel indtil 1 år«.

12. I § 59, *stk. 5, 1. pkt.*, ændres »bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år« til: »bøde eller fængsel indtil 2 år«.

13. I § 60, *stk. 1 og 2*, ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2001. § 1, nr. 8 og § 3 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. § 1, nr. 10-13, træder i kraft den 1. juli 2001.

Stk. 2. Udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, § 35, stk. 2, og § 36, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, 3 og 5, finder alene anvendelse, såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået efter lovens ikrafttræden.

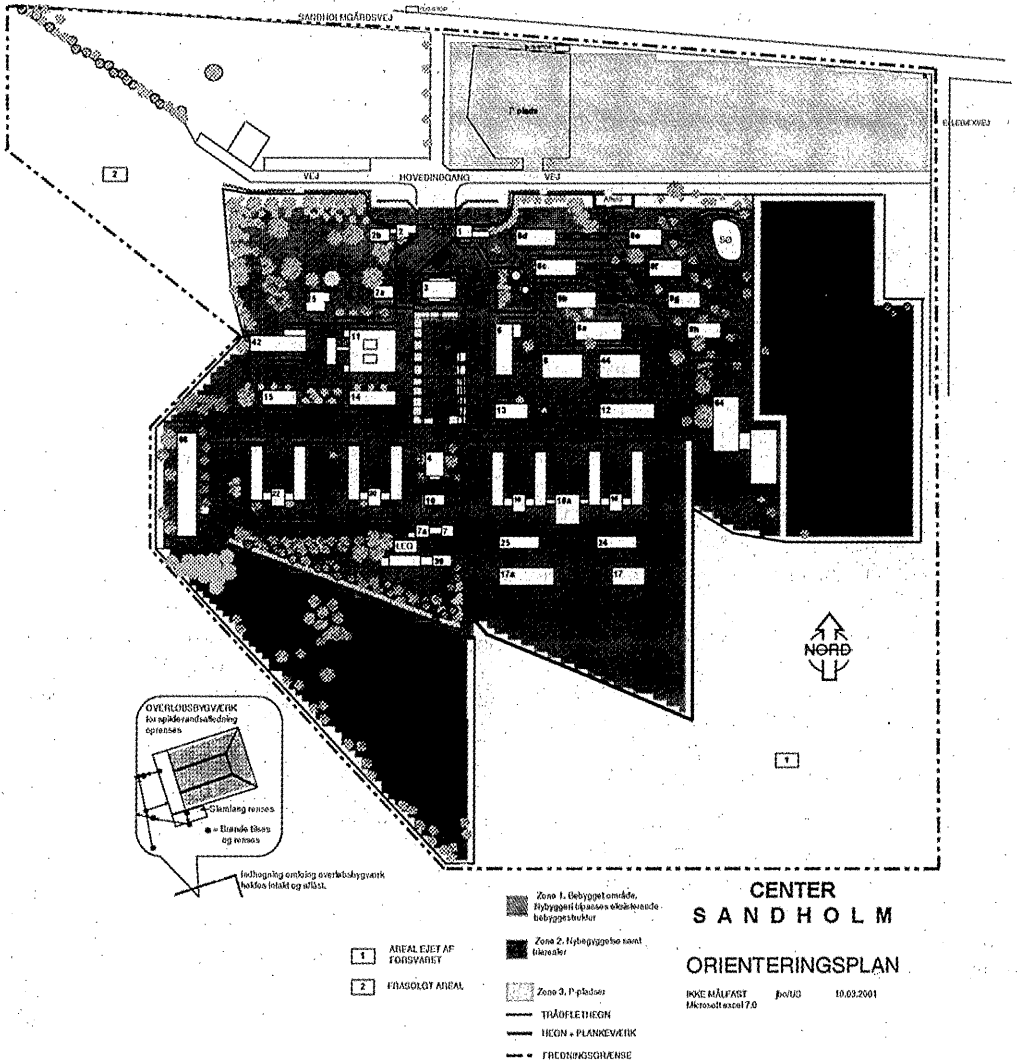
Stk. 3. Udlændingelovens § 36, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, finder ikke anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

§ 3

Lokalplan 120 vedrørende det område, der er nævnt i udlændingelovens § 42 e, stk. 1, som affattet ved denne lov, ophæves.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og indhold

Det er afgørende for regeringen at sikre, at asylansøgere, der opholder sig her i landet, indretter sig efter de regler, der findes i det danske samfund. Det gælder ikke mindst reglerne i straffeloven og særlovgivningen. Det er endvidere vigtigt at sikre opretholdelsen af ro og orden på landets asylcentre, ligesom det er afgørende, at de regler, der gælder for asylsagsbehandlingen med hensyn til asylansøgers pligt til at medvirke til at oplyse deres sag, overholdes.

Hvis asylansøgere ikke overholder disse regler, finder regeringen, at der bør skrives ind øjeblikkeligt og med konsekvens.

Regeringen iværksatte i efteråret 2000 en række initiativer som led i indsatsen over for kriminalitet blandt asylansøgere. Der blev i den forbindelse blandt andet oprettet et særligt hastecenter i Center Sandholm, hvor kriminelle asylansøgere og nyindrejste asylansøgere fra SNG-landene indkvarteres, ligesom der blev etableret en task force i Udlændingestyrelsen, der hasterbehandler sager vedrørende de nævnte asylansøgere. Herudover omfattede initiativerne en styrkelse af politiindsatsen i og omkring Center Sandholm, ligesom samarbejdet mellem landets øvrige asylcentre og de tilhørende politikredse er blevet intensiveret.

Rigspolitiets statistik over antallet af sigtelser over for asylansøgere i 2000 viser, at der i 2000 er rejst i alt 5.107 sigtelser mod asylansøgere for overtrædelser af straffeloven og særlovgivningen, heraf 1.159 i fjerde kvartal. Statistikken viser endvidere, at antallet af sigtede asylansøgere i forbindelse med overtrædelser af straffeloven og særlovgivningen i 2000 var 1.829.

Antallet af asylansøgere, der sigtes for overtrædelser af straffeloven og særlovgivningen, befinder sig dermed efter regeringens opfattelse – uanset de nævnte initiativer – fortsat ikke på et acceptabelt niveau. Endvidere har der – også efter iværksættelsen af initiativerne mod kriminalitet blandt asylansøgere – været episoder, hvor asylansøgere har optrådt voldeligt og truende på asylcentre.

Dansk Røde Kors har oplyst, at det kan være et stort problem for personalet og de andre beboere på asylcentre og for opretholdelsen af ro og orden på asylcentre, at nogle asylansøgere optræder voldeligt eller truende over for andre beboere på centret. Det fremgår af Dansk Røde Kors' statistik for 2000 (marts-december) over indberetninger til brug for arbejdsmiljømæssig og psyko-social opfølgning i forbindelse med vold, trusler om vold m.v. på Dansk Røde Kors' asylcentre, at der i perioden marts-december 2000 er indberettet i alt 175 tilfælde af vold mellem beboerne, 81 tilfælde af trusler mellem beboerne, 83 tilfælde af chikane mellem beboerne og 32 tilfælde af vold mod personalet.

Hertil kommer, at udlændingemyndighederne oplever det som et stort problem, at nogle asylansøgere lægger hindringer i vejen for oplysningen af deres asylsag. En sådan adfærd, der kan give anledning til at antage, at de pågældende ikke har et egentligt asylgrundlag, forsinker og besværliggør sagsbehandlingen og er skadelig både i forhold til den generelle tillid til asylsystemet og i forhold til de asylansøgere, som medvirker til at tilvejebringe oplysninger i deres asylsag.

Lovforslaget indebærer på den baggrund, at der fremover vil kunne ske frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist på grund af kriminalitet, og af asylansøgere, der gennem deres adfærd lægger væsentlige hindringer i vejen for asylsagens oplysning.

Det overordnede formål med lovforslaget er dels at modvirke kriminalitet blandt asylansøgere, dels at sikre andre asylansøgere på asylcentre mod vold og trusler og dermed også sikre ro og orden på asylcentre.

Lovforslaget har endvidere til formål at medvirke til at forbedre oplysningen af de asylsager, hvor en asylansøger gennem sin adfærd modvirker sagsoplysningen. I en række tilfælde, hvor en asylansøger ikke medvirker til sagens oplysning, er der således grund til at tro, at det væsentligste formål med ansøgningens indgivelse ikke er at opnå opholdstilladelse her i lan-

det, men at udnytte opholdet under asylsagens behandling til f.eks. at begå kriminalitet.

Herudover indebærer lovforslaget, at anvendelsesområdet for udlændingelovens bestemmelser om administrativ udvisning udvides til også at omfatte tilfælde, hvor en asylansøger optræder voldeligt eller truende over for personalet eller beboere på et asylcenter, samt overtrædelser af visse af straffelovens bestemmelser om vold m.v. og overtrædelser af våbenloven.

Forslaget indebærer endelig, at Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, i udlændingeloven gives udtrykkelig kompetence til at beslutte, at en sag eller en bestemt gruppe af sager skal undergives særlig hurtig behandling i nævnet.

Det er forudsat, at de foreslåede lovændringer skal ledsages af administrative initiativer, der skal sikre, at asylansøgere på et meget tidligt tidspunkt efter asylansøgningens indgivelse modtager målrettet og præcis information om de regler, som de forventes at rette sig efter, mens deres asylsag behandles, og om konsekvenserne af at overtræde dem.

Det er endvidere forudsat, at de asylansøgere, der har indgivet ansøgning om asyl før lovens ikrafttræden, modtager målrettet og præcis information om de foreslåede ændringer af betingelserne for administrativ udvisning og om de foreslåede konsekvenser i form af frihedsberøvelse eller varetægtsfængsling, hvis den pågældende asylansøger efter lovens ikrafttræden begår et forhold, der medfører udvisning efter udlændingelovens § 22-24 eller § 25 a, stk. 1. Der henvises herved til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, 3 og 5, og § 2.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, eller udvist ved dom efter udlændingelovens §§ 22-24

Efter udlændingeloven medfører en afgørelse om udvisning, at den pågældende udlændings eventuelle visum eller opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Udlændingen skal således udrejse af landet, og politiet drager omsorg for udrejsen, hvis ikke dette sker frivilligt.

Det bagvedliggende formål med udlændingelovens regler om udvisning af udlændinge på grund af kriminalitet er at forhindre sådanne udlændinge i at færdes frit her i landet.

I tilfælde, hvor en udlænding, der udvises, har en asylansøgning under behandling, skal der imidlertid træffes afgørelse i asylsagen, inden asylansøgeren – i tilfælde af afslag på asylansøgningen – kan udsendes af landet, og udvisningsafgørelsen dermed blive endeligt fuldbyrdet. Udsendelse af landet kan ikke ske, før end asylsagen er færdigbehandlet. Ellers ville der være risiko for, at udlændingemyndighederne – i strid med Danmarks internationale forpligtelser – udsendte en asylansøger til et land, hvor den pågældende ville risikere at blive udsat for forfølgelse.

Det forhold, at en udlænding har indgivet en ansøgning om asyl, bevirker således, at den pågældende får en bedre retsstilling end udlændinge, der ikke har indgivet ansøgning om asyl, idet der ikke – som tilfældet er i øvrigt – kan ske udsendelse af en udvist asylansøger umiddelbart efter, at udvisningsafgørelsen er truffet.

Udlændingeloven indeholder i dag i § 36, stk. 1, 1. pkt., hjemmel til, at politiet kan bestemme, at en udlænding skal frihedsberøves, såfremt de i udlændingelovens § 34 nævnte mindre indgribende foranstaltninger (deponering af pas, meldepligt m.v.) ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for blandt andet administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, eller for udsendelse af en udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 a i øvrigt ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., giver således mulighed for at frihedsberøve en udlænding, mens det undersøges, om betingelserne for administrativ udvisning er til stede, ligesom bestemmelsen giver mulighed for at frihedsberøve en udlænding i tiden fra afgørelsen om udvisning er truffet, og indtil udsendelse kan finde sted.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., indeholder imidlertid efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke tilstrækkelig hjemmel til at frihedsberøve en asylansøger, der er blevet administrativt udvist, under den resterende del af asylsagens behandling, og indtil udsendelse i tilfælde af afslag på asyl kan finde sted.

Med henblik på at sikre det bagvedliggende formål med udlændingelovens udvisningsregler og dermed en effektiv fuldbyrdelse af udvisningsafgørelserne foreslås det derfor, at asylansøgere, der udvises i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, skal kunne frihedsberøves, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 3. Herved sikres det, at de pågældende – som andre udviste udlændinge – afskæres fra at færdes frit her i landet.

Da bestemmelsen skal sikre, at de pågældende asylansøgere afskæres fra at færdes frit her i landet, indtil udvisningsafgørelsen kan fuldbyrdes, vil en vurdering af, om de i udlændingelovens § 34 nævnte mindre indgribende foranstaltninger (meldepligt m.v.) kan anvendes som alternativ til frihedsberøvelse ikke være relevant. Det er derfor efter forslaget ikke en betingelse for anvendelse af frihedsberøvelse, at en sådan vurdering foretages.

Da formålet med den foreslåede adgang til frihedsberøvelse vil være at sikre en effektiv fuldbyrdelse af en administrativ afgørelse om udvisning af en udlænding, der har indgivet ansøgning om asyl, og hvis asylansøgning er under behandling, herunder eventuelt i Dublin-proceduren, vil det være udgangspunktet, at frihedsberøvelsen opretholdes under den resterende del af asylsagens behandling.

Det bemærkes i den forbindelse, at Udlændingestyrelsen har oplyst, at den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid i hele asylsystemet i endeligt afsluttede spontane asylsager – fra registrering af asylansøgeren til meddelelse af opholdstilladelse eller udsendelse af landet – i 2000 udgjorde 186 dage.

Af hensyn til overholdelsen af Danmarks internationale forpligtelser, jf. afsnit 3, og det almindelige proportionalitetsprincip vil frihedsberøvelsen kun blive opretholdt i det omfang, asylsagsbehandlingen ikke trækker unødigt i langdrag. Det forudsættes derfor, at behandlingen af asylansøgninger fra asylansøgere, der frihedsberøves efter den foreslåede bestemmelse, fremskyndes mest muligt af asylmyndighederne.

Den særlige hasteprocedure, der siden september 2000 er anvendt i forhold til nyindrejste asylansøgere fra SNG-landene og kriminelle asylansøgere af andre nationaliteter, forudsættes anvendt i forbindelse med fremskyndelsen af sagsbehandlingen af sager omfattet af forslaget. Det indebærer, at der foretages en hurtig sagsbehandling hos politiet i den indledende fase inden registreringen af asylansøgerne, og at sagerne ikke vil indgå i den såkaldte Dublin-procedure med henblik på at fastslå, om et andet EU-land er ansvarligt for asylsagsbehandlingen, medmindre der i den enkelte sag er udsigt til afklaring af dette spørgsmål inden for kortere tid. Hvis Dublin-proceduren er sat i værk på tidspunktet for frihedsberøvelsen, vil den pågældende asylansøger skulle udtages af Dublin-proceduren, medmindre der i den enkelte sag er udsigt til afklaring af dette spørgsmål inden for kortere tid. Endvidere vil en særlig sagsbehandlingsenhed (task force) hos Udlændingestyrelsen hastebehandle sagerne, ligesom der vil ske hastebehandling af sagerne i Flygtningevæbnet og i Indenrigsministeriet, hvis der ansøges

om humanitær opholdstilladelse m.v. efter endeligt afslag på asyl.

I flertallet af sager vurderes det, at en fremskyndet sagsbehandling i alle led vil kunne foretages på i alt 3-4 måneder. Hertil kommer den tid, der medgår til udsendelse af landet, efter at der foreligger en endelig afgørelse om afslag på asyl. I nogle sager – f.eks. sager, der viser sig at kunne afgøres efter åbenbart grundløst-proceduren – vil sagsbehandlingen kunne foretages hurtigere. I andre sager, der er mere komplicerede, vil sagsbehandlingen – uanset at den fremskyndes mest muligt – kunne vare op til 6 måneder eller længere.

Frihedsberøvelsen forudsættes at kunne opretholdes også i tilfælde, hvor sagsbehandlingen er længerevarende, hvis sagsbehandlingstiden – eller store dele heraf – beror på den pågældende asylansøger selv, f.eks. fordi den pågældende ikke medvirker til sagens oplysning.

En generel udsættelse af behandlingen af en gruppe sager, f.eks. fordi der er iværksat en indhentelse af baggrundsplysninger om et bestemt land, vil kunne medføre, at frihedsberøvelsen skal ophøre, såfremt baggrundsplysningerne ikke kan forventes at foreligge inden for en rimelig tidshorisont.

Spørgsmålet om, hvor længe frihedsberøvelsen vil kunne opretholdes, er således i alle tilfælde afhængigt af en konkret vurdering af sagens omstændigheder, hvori blandt andet de ovennævnte synspunkter vil skulle indgå.

Det forudsættes, at adgangen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., til at frihedsberøve en udlænding, mens det undersøges, om betingelserne for administrativ udvisning er til stede, anvendes i videst muligt omfang i forhold til de af forslaget omfattede asylansøgere.

På samme måde forudsættes det, at udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., om frihedsberøvelse med henblik på at sikre udsendelse af landet anvendes efter asylsagens afslutning i videst muligt omfang i de tilfælde, hvor der meddeles afslag på asyl.

I de tilfælde, hvor en udlænding udvises ved dom, jf. udlændingelovens §§ 22-24, er der i dag adgang til at varetægtsfængsle den pågældende, når der er bestemte grunde til at anse varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen og under eventuel appel, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan fuldbyrdes, jf. udlændingelovens § 35, stk. 1. Adgangen til varetægtsfængsling gælder både i de tilfælde, hvor den pågældende er idømt en ubetinget frihedsstraf, og i de tilfælde, hvor den pågældende er idømt en betinget frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2.

Varetægtsfængsling kan ske, når der er bestemte grunde til at anse varetægtsfængslingen for nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse.

Med henblik på at skabe parallelitet mellem den foreslåede bestemmelse om frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist, og udlændingelovens § 35 om varetægtsfængsling af udlændinge, der er udvist ved dom, foreslås der tilvejebragt en udtrykkelig lovhjemmel til at varetægtsfængsle en asylansøger, der er udvist ved endelig dom efter udlændingelovens §§ 22-24, efter straffens udståelse med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 3, foreslåede § 35, stk. 2.

Det forudsættes, at politiet søger at sikre, at asylansøgere, der er udvist ved dom, varetægtsfængsles i videst muligt omfang efter den foreslåede bestemmelse parallelt til den ovenfor foreslåede frihedsberøvelsesadgang over for asylansøgere, der er administrativt udvist.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at asylansøgere, der er udvist ved dom, afskæres fra at færdes frit her i landet efter straffens udståelse (eller efter modtagelsen af en dom om betinget frihedsstraf), og indtil udvisningen kan endeligt fuldbyrdes.

På den baggrund vil varetægtsfængslingen som udgangspunkt kunne opretholdes, indtil asylansøgningen er færdigbehandlet. Det er dog en forudsætning, at varetægtsfængslingen kun vil blive opretholdt i det omfang, asylsagsbehandlingen ikke trækker unødigt i langdrag. Med hensyn til varetægtsfængslingens tidsmæssige udstrækning henvises til det ovenfor anførte herom vedrørende forslaget om frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist.

Udlændinge, der ikke er asylansøgere, og som er udvist ved endelig dom efter §§ 22-24, vil fortsat kunne varetægtsfængsles i det omfang, det sker i dag, efter udlændingelovens § 35, stk. 1.

2.2. Frihedsberøvelse af asylansøgere med henblik på at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen og udsendelse af landet

Udlændingestyrelsen og Rigspolitiet oplever det som et væsentligt problem i det daglige arbejde med behandlingen af asylsager, at asylansøgere uden rimelig grund udebliver fra de afhøringer, samtaler m.v., som de pågældende tilsiges til i forbindelse med sagsbehandlingen. Udlændingestyrelsen og Rigspolitiet har således oplyst, at der forekommer udeblivelser i et omfang, der svarer til to udeblivelser om dagen, og at det er det klare indtryk, at udeblivelserne i vidt omfang sker for at trække sagsbehandlingen i langdrag.

Betydningen heraf er – foruden forsinkelsen af sagens behandling – væsentlig spildtid hos udlændingemyndighederne og ekstraudgifter til tolke, der forgæves er tilsagt til asylsamtaler. Disse udeblivelser har også negative konsekvenser for de asylansøgere, der ikke misbruger eller udnytter asylsystemet, idet spildtiden hos myndighederne generelt medvirker til at forlænge sagsbehandlingstiderne.

Hertil kommer, at et ikke ubetydeligt antal asylansøgere angiver en forkert alder eller nationalitet. Rigspolitiet har oplyst, at der i 2000 skønsmæssigt blev foretaget ca. 400 sprogtests og 25 aldersundersøgelser. 18 ud af de 25 aldersundersøgelser har ført til ændret registrering af den pågældendes fødedata. Det er endvidere Udlændingestyrelsens og Rigspolitiets generelle vurdering for så vidt angår asylansøgere fra SNG-landene, at en meget stor del af resultaterne fra de gennemførte sprogtests afkræfter ansøgerens egne oplysninger om sin nationalitet. Det er Rigspolitiets vurdering, at det i nogle tilfælde forekommer, at gennemførelse af sprogtest eller aldersundersøgelse kan undlades, fordi en asylansøger – over for hvem Udlændingestyrelsen eller politiet tilkendegiver at ville foretage en sprogtest eller aldersundersøgelse – ændrer den oprindelige angivne forklaring om sin nationalitet eller alder.

Endelig er der mange asylansøgere, der bevidst tilslører deres identitet og rejserute bl.a. ved at bortskaffe pas og andre dokumenter, ved at fjerne mærkater fra tøj m.v. og ved ikke at ansøge om asyl ved indrejsen.

Udlændingeloven indeholder i § 36, stk. 2, 2. pkt., hjemmel til at frihedsberøve en asylansøger, hvis den pågældende udebliver fra en afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt. Det følger af lovbemærkningerne til bestemmelsen (lovforslag nr. L 257 af 1. april 1992, side 10 og 21-22), at det vil være en forudsætning for at kunne frihedsberøve, at udlændingen har fået kendskab til, at han skal komme til stede ved afhøringen, og om tid og sted herfor. Er udeblivelsen undskyldelig, f.eks. på grund af sygdom, kan frihedsberøvelse ikke ske. Det følger endvidere af bemærkningerne, at såfremt en asylansøger frihedsberøves efter bestemmelsen, forudsættes det, at afhøringen søges gennemført så snart som muligt. Bestemmelsen giver således adgang til en ganske kortvarig frihedsberøvelse – fra nogle få timer til under et døgn og har alene til hensigt at sikre asylansøgerens tilstedeværelse ved afhøringen. Kan afhøringen ikke gennemføres inden for dette tidsrum, må den pågældende løslades.

Der er ikke i dag hjemmel i udlændingeloven til at frihedsberøve asylansøgere, der gennem deres adfærd

lægger væsentlige hindringer i vejen for asylsagens oplysning.

Det foreslås, at der indføres mulighed for at frihedsberøve sådanne asylansøgere, jf. den i lovforslaget § 1, nr. 5, foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, med det formål at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen og udsendelse af landet. En af forslaget omfattet adfærd, der kan føre til frihedsberøvelse, vil f.eks. foreligge, hvis asylansøgeren gentagne gange uden rimelig grund udebliver fra afhøringer ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt, eller hvis asyl-ansøgeren ikke meddeler eller tilslører oplysninger om sin identitet, nationalitet eller rejserute eller meddeler utvivlsomt urigtige oplysninger herom.

Forslaget skal medvirke til at undgå, at asylansøgere lægger væsentlige hindringer i vejen for asylsagens oplysning og dermed opnår et længerevarende processuelt ophold her i landet under asylsagsbehandlingen f.eks. for at begå kriminalitet her i landet eller for at opnå økonomiske ydelser (kost-, tøj- og lommepege) som led i indkvarteringen på et asylcenter.

Det bemærkes i den forbindelse, at det i almindelighed må antages, at en asylansøger, der har reelle grunde til at søge om asyl her i landet, vil være tilbøjelig til at medvirke til sagens oplysning. Omvendt må det antages, at mange af de asylansøgere, der gennem en adfærd som beskrevet ovenfor lægger væsentlige hindringer i vejen for sagens oplysning, ikke har det som det væsentligste formål med asylansøgningens indgivelse at opnå asyl her i landet, men at formålet med ansøgningens indgivelse snarere er at udnytte det processuelle ophold her i landet, mens asylsagen behandles.

Da formålet med frihedsberøvelsen vil være at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen og udsendelse af landet, vil frihedsberøvelsen som udgangspunkt skulle opretholdes, indtil asylansøgeren har medvirket til sagens oplysning på en sådan måde, at sagsbehandlingen kan gennemføres effektivt – om nødvendigt under den resterende del af asylansøgningens behandling.

Af hensyn til overholdelsen af Danmarks internationale forpligtelser, jf. afsnit 3, og det almindelige proportionalitetsprincip vil frihedsberøvelsen kun blive opretholdt i det omfang, asylsagsbehandlingen ikke trækker unødigt i langdrag, uden at det skyldes asylansøgerens egne forhold, og kun, hvis de i udlændingelovens § 34 nævnte mindre indgribende foranstaltninger (meldepligt m.v.) ikke er tilstrækkelige til at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen og udsendelse af landet. Det forudsættes derfor, at be-

handlingen af asylansøgninger fra asylansøgere, der frihedsberøves efter den foreslåede bestemmelse, fremskyndes mest muligt af asylmyndighederne. For så vidt angår den forventede sagsbehandlingstid for disse sager henvises til det anførte i afsnit 2.1.

Frihedsberøvelsen vil i øvrigt – i overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincip – altid blive iværksat og opretholdt ud fra en konkret, individuel vurdering af den enkeltes situation. Der vil i den forbindelse skulle lægges vægt på graden af asylansøgerens hindring af sagens oplysning. Der vil ikke blive foretaget frihedsberøvelse efter bestemmelsen, såfremt den manglende medvirken er undskyldelig – f.eks. hvis gentagen udeblivelse fra en samtale med politiet eller Udlændingestyrelsen skyldes sygdom eller i øvrigt er sket med rimelig grund.

Frihedsberøvelsen vil skulle ophøre, hvis asylansøgeren under frihedsberøvelsen medvirker til sagens oplysning på en sådan måde, at sagsbehandlingen kan gennemføres effektivt.

2.3. Asylansøgere m.v., der optræder voldeligt eller truende over for andre beboere på asylcentre

I dag er det udtrykkeligt fastsat i udlændingeloven, at asylansøgere m.v., der opholder sig på asylcentre, ikke gennem voldelig eller truende adfærd over for personalet på asylcentre må lægge hindringer i vejen for udførelsen af personalets opgaver, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt.

Overtrædelse af bestemmelsen kan – i det omfang den udviste adfærd ikke kan straffes efter straffelovens bestemmelser om vold og trusler – straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med hæfte (fængsel indtil 4 måneder), jf. udlændingelovens § 60, stk. 1. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 13.

Det foreslås, at bestemmelsen i udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., ændres, således at asylansøgere, der opholder sig på asylcentre, ikke gennem voldelig eller truende adfærd over for hverken personalet på asylcentret eller over for de andre beboere på asylcentret må lægge hindringer i vejen for udførelsen af opgaver med driften af asylcentret eller for opretholdelsen af ro og orden på asylcentret, jf. lovforslagets § 1, nr. 7. Overtrædelse af bestemmelsen vil – som ovenfor anført – kunne straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med hæfte (fængsel indtil 4 måneder).

Formålet med justeringen af bestemmelsen er først og fremmest at beskytte de andre beboere på asylcentre mod vold og trusler samt at sikre ro og orden på asylcentre. Det bemærkes i den forbindelse, at der

blandt asylansøgere ofte vil kunne være traumatiserede eller i øvrigt sårbare personer.

2.4. Udvidelse af adgangen til administrativ udvisning

Efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste seks måneder, udvises administrativt, hvis den pågældende har begået visse former for berigelseskriminalitet, f.eks. tyveri og hæleri, har foretaget indsmugling i strid med toldloven eller på ulovlig vis har besiddet eller brugt euforiserende stoffer.

Det er en betingelse for udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, at den pågældende udlænding er idømt bødestraf for overtrædelse af de pågældende bestemmelser, eller at udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold. Der kan ikke ske udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, alene på grundlag af en mistanke om, at den pågældende har begået et forhold som nævnt i bestemmelsen.

Dog kan der ske udvisning efter § 25 a, stk. 1, nr. 2, hvis der foreligger særlig bestyret mistanke om ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer. Ved særlig bestyret mistanke forstås, at der foreligger en høj grad af bevis for, at den pågældende besidder eller bruger euforiserende stoffer, f.eks. hvis den pågældende er stærkt påvirket af narkotika og har friske stikmærker på kroppen.

Der kan ske udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, for forsøg på overtrædelse af de nævnte bestemmelser i straffeloven om berigelseskriminalitet og toldlovens § 73, stk. 2, hvis de øvrige betingelser for udvisning efter bestemmelsen er opfyldt.

For så vidt angår administrativ udvisning for butikstyveri træffes der efter Udlændingestyrelsens nuværende praksis alene afgørelse om udvisning i førstegangstilfælde, hvis værdien af det stjålne overstiger 500 kr. (bagatelgrænse). Er der tale om, at udlændingen tidligere har fået en bøde eller en advarsel for butikstyveri – og foreligger der således gentagelse efter en tidligere bøde eller advarsel – gælder der ingen bagatelgrænse.

Det forudsættes, at der også ved fremtidig administrativ udvisning praktiseres en bagatelgrænse på mindst samme niveau.

Hvis en udlænding, der er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til et butikstyveri, nægter overtrædelsen, skal der efter Udlændingestyrelsens praksis som udgangspunkt foreligge objektivt konstaterbare forhold, der gør det utvivlsomt, at det rent fak-

tisk er den pågældende, der har begået det strafbare forhold, hvis den pågældende skal kunne udvises efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Ved denne vurdering kan der lægges vægt på, om den pågældende er pågrebet af en ”professionel observatør”, f.eks. politi eller en butiksansat detektiv. Foreligger sådanne objektivt konstaterbare forhold ikke, må afgørelsen om administrativ udvisning afvente domstolenes stillingtagen til sagen om butikstyveri.

For så vidt angår administrativ udvisning for besiddelse eller brug af euforiserende stoffer bemærkes, at der sker udvisning for enhver form for besiddelse eller brug af narkotika.

Der gælder særlige betingelser for administrativ udvisning af EF/EØS-statsborgere.

Asylansøgere kan udvises efter samme betingelser som andre udlændinge. I forbindelse med afgørelsen fastsættes der imidlertid ikke nogen udrejsefrist, ligesom det tilkendegives, at udvisningen bortfalder, hvis den pågældende får asyl.

Politiet forelægger sagerne for Udlændingestyrelsen med henblik på, at styrelsen i første instans kan træffe afgørelse om udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Udlændingestyrelsens afgørelse kan påklages til Indenrigsministeriet.

Der er ikke i udlændingeloven hjemmel til at udvise en udlænding administrativt, hvis udlændingen idømmes højere straf end bøde, eller hvis udlændingen har begået anden kriminalitet end den i udlændingelovens § 25 a nævnte. I disse tilfælde træffes afgørelsen om udvisning af retten, jf. udlændingelovens § 22-24.

Der kan således ikke i dag træffes afgørelse om administrativ udvisning i tilfælde, hvor en udlænding har begået personfarlig – eller potentielt personfarlig – kriminalitet, og hvor den pågældende alene er blevet idømt bødestraf.

Med henblik på at forebygge personfarlig – eller potentielt personfarlig – kriminalitet finder regeringen, at det bør tydeliggøres gennem en ændring af udlændingeloven, at der ses med stor alvor på overtrædelser af våbenlovgivningen og visse af straffelovens bestemmelser om vold eller trussel om vold.

Efter våbenlovens § 10 straffes overtrædelse af lovens bestemmelser om fremstilling, besiddelse m.v. af våben og eksplosivstoffer med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Overtrædelse af våbenloven vil således efter de gældende regler alene kunne føre til udvisning af landet i de tilfælde, hvor retten idømmer en højere straf end bøde.

Det bemærkes i den forbindelse, at Rigspolitiets statistik vedrørende sigtelser over for asylansøgere i 2000 viser, at ud af i alt 322 sigtelser efter særlovgiv-

ningen vedrørte 79 sigtelser overtrædelse af våbenlovgivningen, hvilket svarer til 24,5% af samtlige sigtelser efter særlovgivningen.

Det foreslås, at udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, om administrativ udvisning udvides til også at omfatte overtrædelser af våbenloven.

Det foreslås endvidere, at overtrædelse af visse af straffelovens bestemmelser om vold eller trussel om vold skal kunne medføre, at der sker administrativ udvisning i de tilfælde, hvor der alene bliver tale om bødestraf for overtrædelsen. Der er tale om overtrædelse af straffelovens § 119 (overfald m.v. af personer, som det påhviler at handle i offentlig tjeneste eller hverv), § 244 (forsætlig vold eller legemsangreb) og § 266 (trussel på andres liv, helbred eller velfærd).

Det foreslås endelig, at overtrædelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 og 13, vedrørende asylansøgere, der udviser voldelig eller truende adfærd over for personalet på et asylcenter eller over for andre beboere på asylcenter, skal kunne medføre, at der sker administrativ udvisning af den pågældende i de tilfælde, hvor der alene bliver tale om bødestraf for overtrædelsen.

2.5. Hastebehandling i Flygtningenævnet

Flygtningenævnet hastebehandler i dag sager vedrørende bl.a. uledsagede mindreårige asylansøgere, asylansøgere, der af Rigspolitichefen er indberettet til udlændingemyndighederne som sigtet eller dømt for kriminalitet, samt asylansøgere, der af Dansk Røde Kors er indberettet på grund af adfærd, der forstyrrer asylcentrets ro og orden.

I efteråret 2000 viste der sig et behov for at undergive asylansøgninger fra personer fra SNG-landene hastebehandling. I den forbindelse blev der i Udlændingestyrelsen oprettet en sagsbehandlingsenhed med henblik på hastebehandling af de pågældende sager, jf. beskrivelsen af sagsbehandlingen af de pågældende sager i afsnit 2.1.

Flygtningenævnet har i den forbindelse hastebehandlet sager vedrørende asylansøgere fra SNG-landene i tilfælde, hvor de pågældende er indberettet i forbindelse med kriminalitet eller adfærd, der forstyrrer asylcentrets ro og orden. De øvrige sager, der har været behandlet i Udlændingestyrelsens sagsbehandlingsenhed er blevet fremmet i Flygtningenævnet efter de sædvanlige forretningsgange. Flygtningenævnets praksis med hensyn til hastebehandling bygger i det væsentligste på bemærkningerne til forslag til lov nr. 33 af 18. januar 1995 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse

personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og lov om social bistand.

Det findes hensigtsmæssigt, at Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, i udlændingeloven gives en vidererækkende kompetence til at beslutte, at en sag eller en bestemt gruppe af sager skal undergives særlig hurtig behandling i nævnet.

3. Forholdet til internationale konventioner

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention fastslår i artikel 5, stk. 1, retten til personlig frihed som en grundlæggende ret, hvori der kun kan ske indgreb i nogle nærmere opregnede tilfælde og kun, hvis indgrebet er foretaget i overensstemmelse med den ved lov foreskrevne fremgangsmåde. De opregnede tilfælde i artikel 5, stk. 1, litra a-f, er udtømmende angivet. Det vil være konventionsmedholdeligt, hvis en frihedsberøvelse, der er foretaget i overensstemmelse med den ved lov foreskrevne fremgangsmåde, falder ind under blot ét af de opregnede tilfælde.

Ifølge *Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, stk. 1, litra b*, og den praksis, der knytter sig til bestemmelsen, er frihedsberøvelse tiladt for at sikre opfyldelsen af en endnu ikke efterlevet specifik og konkret forpligtelse, der udtrykkeligt påhviler den pågældende person. Det er endvidere en betingelse, at frihedsberøvelse er et egnet middel til at sikre opfyldelsen.

Indgreb efter artikel 5, stk. 1, litra b, kan kun ske med henblik på at fremtvinge opfyldelse af forpligtelsen, og det må antages at være i strid med bestemmelsen at frihedsberøve ud over det tidspunkt, hvor forpligtelsen er efterlevet.

Det må derfor antages, at frihedsberøvelsen skal ophøre, når den forpligtelse, der søges gennemtvunget, er efterlevet.

Det bemærkes herved, at asylansøgere, der frihedsberøves efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, om frihedsberøvelse med henblik på at sikre en effektiv asylsagsbehandling og udsendelse af landet, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, vil blive løsladt, hvis asylansøgeren under frihedsberøvelsen medvirker til sagens oplysning på en sådan måde, at sagsbehandlingen kan gennemføres effektivt.

Den foreslåede bestemmelse omhandler tilfælde, hvor udlændingen gennem sin adfærd lægger væsentlige hindringer i vejen for sagens oplysning og således ikke opfylder sin oplysningspligt efter udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt. Frihedsberøvelsen sker således med henblik på at sikre en effektiv behandling af asylsagen og således også med henblik på at gennemtvinge asylansøgerens oplysningspligt, hvilket

må antages at være i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, stk. 1, litra b.

Ifølge *Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, stk. 1, litra f*, er det endvidere i overensstemmelse med konventionen at frihedsberøve en person, "mod hvem der tages skridt til udvisning", jf. f.eks. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i Chahal mod UK (dom af 15. november 1996).

Den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 3, om frihedsberøvelse med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af udvisningsafgørelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, vil alene finde anvendelse over for asylansøgere, som er udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Det vil således være en betingelse for at frihedsberøve en asylansøger efter bestemmelsen, at der er truffet afgørelse om administrativ udvisning af den pågældende. Tilsvarende gælder det, at det efter den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, vil være en betingelse for at varetægtsfængsle en asylansøger med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af udvisningsafgørelsen, at den pågældende er udvist ved endelig dom, jf. udlændingelovens §§ 22-24.

Det er endnu ikke aktuelt at udsende en udvist asylansøger, der frihedsberøves eller varetægtsfængsles efter bestemmelserne, idet de danske myndigheder vil være forpligtet til at færdigbehandle den pågældendes asylansøgning, inden bestemmelsen om udvisning kan endeligt fuldbyrdes.

Tilsvarende vil asylansøgere, der frihedsberøves efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, om frihedsberøvelse med henblik på at sikre en effektiv asylsagsbehandling og udsendelse af landet, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, heller ikke befinde sig i udsendelsesposition på tidspunktet for frihedsberøvelsen.

De foreslåede bestemmelser må antages at høre inden for området af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, stk. 1, litra f. Det bemærkes herved, at der ikke vil ske frihedsberøvelse eller varetægtsfængsling af en asylansøger, hvis det er åbenbart, at den pågældende vil blive meddelt asyl, jf. herved bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3 og 5.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis i tilknytning til artikel 5, stk. 1, litra f, kan frihedsberøvelse i udvisningssager kun retfærdiggøres i det omfang, sagen faktisk verserer, ligesom sagen ikke må trække i langdrag. Frihedsberøvelse efter de foreslåede bestemmelser vil derfor kun kunne opretholdes i det omfang, asylsagsbehandlingen ikke

trækker unødigt i langdrag. Det bemærkes i den forbindelse, at det forudsættes, at behandlingen af asylansøgninger fra asylansøgere, der frihedsberøves efter de foreslåede bestemmelser, fremskyndes mest muligt af asylmyndighederne. Spørgsmålet om, hvor længe frihedsberøvelsen eller varetægtsfængslingen vil kunne opretholdes i det enkelte tilfælde, er afhængigt af domstolens konkrete vurdering af sagens omstændigheder, jf. det anførte i afsnit 2.1. og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3 og 5.

En indførelse af de foreslåede bestemmelser i udlændingeloven vil endvidere medføre, at afgørelser om frihedsberøvelse og varetægtsfængsling vil blive truffet i overensstemmelse med den ved lov foreskrevne fremgangsmåde, således som det er en betingelse efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, stk. 1.

FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder indeholder i artikel 9, stk. 1, en bestemmelse, som beskytter den personlige frihed. Bestemmelsen antages ikke generelt at give en bedre beskyttelse end Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5.

Efter *Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14* skal rettigheder i henhold til konventionen beskyttes uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

Efter *artikel 5 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination* må der ikke ske diskrimination på grund af race, hudfarve, national eller etnisk oprindelse.

Det forhold, at der gælder særlige regler i udlændingeloven om frihedsberøvelse og varetægtsfængsling af asylansøgere, som ikke har en tilknytning til det danske samfund, således at de kan sidestilles med personer med dansk indfødsret, kan ikke antages at stride mod bestemmelserne. Det bemærkes herved, at udlændingelovens regler om frihedsberøvelse gælder på samme måde for alle asylansøgere, uanset køn, race, politisk overbevisning m.v.

I konklusion nr. 44 fra UNHCR's Eksekutivkomité ("Detention of refugees and asylum seekers") fremgår det af punkt (b), 1. pkt., at frihedsberøvelse af asylansøgere som følge af frihedsberøvelsens indgribende karakter normalt bør undgås. Det følger af 2. pkt., at frihedsberøvelse i en række tilfælde kan anvendes, når det er nødvendigt og foreskrevet ved lov, herunder med henblik på at fastlægge en asylansøgers identitet eller de elementer, hvorpå ansøgningen om

asyl baserer sig. Det nævnes endvidere, at der kan ske frihedsberøvelse af uidentificerede asylansøgere og asylansøgere, der har ødelagt deres rejse- og identitetspapirer eller brugt falske papirer for at vildlede myndighederne i asylstaten.

Det er Indenrigsministeriets opfattelse, at forslaget om en udvidet adgang til frihedsberøvelse af asylansøgere med henblik på at sikre en effektiv asylsagsbehandling og udsendelse af landet, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, er i overensstemmelse med konklusion nr. 44 fra UNHCR's Eksekutivkomité, punkt (b), 2. pkt., da frihedsberøvelsen sker med henblik på at fastlægge en asylansøgers identitet eller de elementer, hvorpå ansøgningen om asyl baserer sig. Det bemærkes i den forbindelse, at frihedsberøvelsen vil skulle ophøre, hvis asylansøgeren under frihedsberøvelsen medvirker til sagens oplysning på en sådan måde, at sagsbehandlingen kan gennemføres effektivt. Det bemærkes endvidere, at det er en betingelse for frihedsberøvelse efter forslaget, at de i udlændingelovens § 34 nævnte mindre indgribende foranstaltninger (meldepligt m.v.) ikke er tilstrækkelige til at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen og udsendelse af landet.

Endvidere fremgår det af punkt (b), 2. pkt., i konklusion nr. 44 fra UNHCR's Eksekutivkomité, at frihedsberøvelse kan anvendes af hensyn til statens sikkerhed og af hensyn til den offentlige orden.

Hensynet til den offentlige orden må antages at omfatte forebyggelse af kriminelle handlinger og udsendelse af udlændinge, der efter de enkelte landes lovgivning ikke har ret til ophold i landet, hvorfor forslagene om frihedsberøvelse og varetægtsfængsling af udviste asylansøgere, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 5, ligeledes må antages at være i overensstemmelse med konklusion nr. 44.

Forslagene må endvidere antages at være i overensstemmelse med anbefalingen i konklusion nr. 44 om, at frihedsberøvelse kun bør anvendes, når det er nødvendigt og foreskrevet ved lov.

Det anbefales endvidere i konklusion nr. 44, punkt (f), at frihedsberøvede asylansøgere ikke anbringes på samme sted som almindelige kriminelle.

Det er hensigten, at de asylansøgere, der frihedsberøves efter de foreslåede bestemmelser om frihedsberøvelse, placeres i Institutionen for frihedsberøvede asylansøgere i Center Sandholm, i det omfang dette er muligt, eller i en anden tilsvarende institution. Dette indebærer ikke, at de asylansøgere, der i forvejen er frihedsberøvet i institutionen i Center Sandholm, herved bliver anbragt sammen med almindelige kriminelle, idet de asylansøgere, der vil blive frihedsberøvet efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 3, jf.

lovforslagets § 1, nr. 5, ikke vil være frihedsberøvet på grund af den kriminalitet, de har begået, men med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af udvisningen.

Det er hensigten, at asylansøgere, der varetægtsfængsles i forlængelse af afsoning af en frihedsstraf, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, skal være varetægtsfængslet på det sted, hvor de har afsonet straffen. Det bemærkes i den forbindelse, at de pågældende – uanset at de vil skulle være frihedsberøvet sammen med almindelige kriminelle – på grund af karakteren af den kriminalitet, der har ført til udvisningen, efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke kan antages at være "frihedsberøvede asylansøgere" i konklusion nr. 44, punkt (f)'s forstand.

Det bemærkes, at Eksekutivkomitéens konklusioner er politiske anbefalinger, som ikke er folkeretligt bindende, men som dog tillægges nogen vægt i de enkelte medlemslande.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget

Udlændingestyrelsen har oplyst, at der i 2000 i 272 tilfælde blev truffet afgørelse om administrativ udvisning af asylansøgere efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1 (vedrørende administrativ udvisning for visse former for berigelseskriminalitet, ulovlig besiddelse og brug af euforiserende stoffer m.v.). Det skønnes på denne baggrund, at der i 2. halvår af 2001 vil blive frihedsberøvet ca. 150 asylansøgere og på årsbasis ca. 300 asylansøgere i gennemsnitligt 3 måneder efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Det er endvidere Indenrigsministeriets vurdering, at der i 2. halvår af 2001 vil blive frihedsberøvet ca. 150 asylansøgere og på årsbasis ca. 300 asylansøgere i gennemsnitligt 1 måned efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Lovforslaget skønnes på den baggrund i alt at medføre frihedsberøvelse af i gennemsnit cirka 100 personer. Kriminalforsorgen skønnes som følge heraf at få behov for ca. 110 pladser til indkvartering af frihedsberøvede asylansøgere.

Skønnet over antallet af asylansøgere, der frihedsberøves som følge af de foreslåede bestemmelser, er behæftet med betydelig usikkerhed, blandt andet fordi det ikke er muligt at forudse, hvilken præventiv virkning lovforslaget vil have.

Det er hensigten, at de asylansøgere, der frihedsberøves efter de foreslåede bestemmelser i § 36, stk. 3 og 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, placeres i Institutionen for Frihedsberøvede Asylansøgere i Center Sand-

holm. For at institutionen kan rumme det øgede antal personer, vil det være nødvendigt at inddrage bygningsfaciliteter i Center Sandholm, som Udlændingestyrelsen anvender til indkvartering af asylansøgere m.v. til formålet.

Etableringen af pladser til frihedsberøvede asylansøgere i bygninger, som anvendes til asylindekvartering i Center Sandholm, skønnes at medføre udgifter til ombygning, sikkerhedsforanstaltninger m.v. på ca. 48,0 mio. kr. i Kriminalforsorgen. Udgifterne skønnes primært afholdt i 2001. Udgifterne afholdes over Kriminalforsorgens anlægsprogram og finansieres delvis ved udskydelse af indkøbet af grunden til et fængselsanlæg i Horsens, svarende til 25 mio. kr. Kriminalforsorgen vil desuden få behov for at afholde udgifter på ca. 20,0 mio. kr. i 2001 og ca. 30,0 mio. kr. i 2002 til den løbende drift. Heraf udgør udgifter til lønsum ca. 15 mio. kr. i 2001 og ca. 22,5 mio. kr. i 2002.

Lovforslaget vil endvidere medføre, at politiet får behov for at anvende personaleressourcer i forbindelse med retsfremstilling af de frihedsberøvede asylansøgere, transport m.v. Justitsministeriet skønner at merudgiften på årsbasis udgør ca. 27,5 mio. kr., og ca. 13,8 mio. kr. i 2001. Udgiften til lønsum udgør ca. 22,0 mio. kr. på årsbasis, og 11,0 mio. kr. i 2001. Hertil kommer skønnede udgifter til indretning af lokaler til politiet på ca. 5,1 mio. kr., som forventes afholdt i 2001. Udgifterne afholdes over politiets anlægsprogram og finansieres ved salg af en byggegrund, som er blevet ledig.

Driftsudgifterne hos Kriminalforsorgen og politiet finansieres delvis inden for Justitsministeriets ramme, idet Justitsministeriet finansierer 13,8 mio. kr. af driftsudgifterne i 2001 og 22,5 mio. kr. i 2002. Den endelige fordeling inden for Justitsministeriets ramme i 2001 vil blive lagt fast ved forslaget til tillægsbevillingslov for 2001, idet der kan ske overførsel af driftsbevillinger mellem departementet og de berørte aktivitetsområder under Justitsministeriets område.

I forbindelse med Kriminalforsorgens overtagelse af bygningsfaciliteter, som anvendes til asylindekvartering m.v., får Udlændingestyrelsen behov for at etablere erstatningskapacitet til asylindekvartering m.v. i Center Sandholm. Udlændingestyrelsens udgifter til etablering af erstatningslokaler m.v. skønnes at udgøre ca. 28,0 mio. kr., som forventes afholdt i 2001, hvoraf 15 mio. kr. vil blive finansieret inden for Indenrigsministeriets område, mens 5,0 mio. kr. vil blive finansieret på § 35. Udgiften til erstatningslokaler forventes afholdt i 2001 og vil blive optaget på 13.31.09.30 Udlændingestyrelsen. Rådighedspulje (anlægsbevilling).

De foreslåede bestemmelser om frihedsberøvelse af asylansøgere vil betyde, at der alt andet lige vil ske et fald i indkvarteringsbehovet i asylcentersystemet, som Dansk Røde Kors og Beredskabsstyrelsen driver for Udlændingestyrelsen. Faldet i indkvarteringsbehovet udgør samlet ca. 100 pladser på helårsbasis svarende til en mindreudgift på årsbasis på ca. 11,0 mio. kr., og 5,5 mio. kr. i 2001, som vil blive optaget under § 13.31.03 Dansk Røde Kors. Det skønnes endvidere, at Udlændingestyrelsen vil få behov for sagsbehandlingsressourcer m.v. svarende til en forventet merudgift på ca. 2,5 mio. kr. i 2001 og 4,1 mio. kr. i 2002. Heraf skønnes merudgiften til lønsum at udgøre ca. 2,0 mio. kr. i 2001 og ca. 3,5 mio. kr. i 2002.

Lovforslaget skønnes ikke at have kommunaløkonomiske konsekvenser.

5. Erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser af lovforslaget og lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske, miljømæssige eller administrative konsekvenser for borgerne.

6. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

7. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Allerød Kommune, Amnesty International, Amtsrådsforeningen, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Kriminalpolitiforening, Dansk Politiforbund, Dansk Røde Kors, Den Danske Dommerforening, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Flygtningenævnet, Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen af Statsamtmænd, Frederiksberg Kommune, Hovedstadens Udviklingsråd, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark, Mellempfolkeligt Samvirke, Nævnet for Etnisk Ligestilling, Politidirektøren i København, Politifuldmægtigforeningen, præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, retterne i København, Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Retslægerådet, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Rådet for Etniske Minoriteter, Statsamtsjuristforeningen samt UNHCR.

8. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Indenrigsministeriet forventes at få mindreudgifter på ca. 7 mio. kr. i 2002 og i de følgende år.	Indenrigsministeriet skønnes at få merudgifter på ca. 10 mio. kr. i 2001, hvoraf 5 mio. kr. finansieres på § 35. Endvidere skønnes Justitsministeriet at få merudgifter på ca. 43 mio. kr. i 2001 og merudgifter på ca. 35 mio. kr. i 2002 og i de følgende år.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	nej	Udlændingestyrelsen skønnes at få behov for ca. 9 årsværk til sagsbehandling vedrørende de frihedsberøvede asylansøgere.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste seks måneder, udvises administrativt af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Indenrigsministeriet,

- hvis udlændingen uden for de tilfælde, hvor der kan ske udvisning ved dom, er dømt for overtrædelse af straffelovens §§ 276-284 eller toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, eller
- hvis udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer eller der i øvrigt foreligger en særlig bestyrket mistanke.

Det bemærkes, at asylansøgere, der ikke har et andet opholdsgrundlag her i landet – uanset varigheden af det processuelle ophold her i landet under asylsagens behandling – ikke anses for at have lovligt op-

hold her i landet i den forstand, som er anført i udlændingelovens § 25 a.

Den kriminalitet, der i dag kan begrunde udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, er berigelseskriminalitet, der er omfattet af straffelovens § 276 (tyveri), § 277 (ulovlig omgang med hittegods), § 278 (underslæb), § 279 (bedrageri), § 279 a (databedrageri), § 280 (mandatsvig), § 281 (afpresning), § 282 (åger), § 283 (skyldnersvig) og § 284 (hæleri), indsmugling i strid med toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, samt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer.

Det foreslås, at adgangen til administrativ udvisning udvides, således at der fremover også vil kunne ske administrativ udvisning for overtrædelser af udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 244 og 266 og lov om våben og eksplosivstoffer, jf. den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 25 a, stk. 1, nr. 1.

Der vil efter forslaget kunne ske administrativ udvisning, hvis udlændingen idømmes bøde for overtrædelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, hvorefter en asylansøger, der optræder voldeligt eller truende over for personale eller beboere på et asylcenter og dermed lægger hindringer i vejen for udførelsen af opgaver med driften af centret eller for opretholdelsen af ro og orden på centret kan straf-

fes med bøde eller hæfte, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 og 13.

Der vil efter forslaget endvidere kunne ske administrativ udvisning, hvis udlændingen idømmes bøde efter straffelovens § 119, hvorefter overfald eller trusler m.v. over for personer, som det påhviler at handle i offentlig tjeneste eller hverv, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 år. Der vil efter forslaget ligeledes kunne ske administrativ udvisning, hvis udlændingen idømmes bøde efter straffelovens § 244, hvorefter vold eller andet legemsangreb straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Herudover vil administrativ udvisning kunne ske, hvis udlændingen idømmes bøde efter straffelovens § 266, hvorefter den, som på en måde, der er egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd, truer med at foretage en strafbar handling, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 2 år. Det er sjældent forekommende, at overtrædelse af disse bestemmelser alene straffes med bøde, hvilket vil have betydning for muligheden for administrativ udvisning. I de tilfælde, hvor overtrædelse af bestemmelserne straffes med betinget eller ubetinget frihedsstraf, vil spørgsmålet om udvisning skulle bedømmes i forbindelse med dommen efter reglerne i udlændingelovens §§ 22-24.

Der vil endvidere efter forslaget kunne ske administrativ udvisning af en udlænding, der efter våbenlovens § 10 idømmes bøde for overtrædelse af lovens bestemmelser om fremstilling, besiddelse m.v. af våben og eksplosivstoffer, der indebærer mulighed for straf af bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år.

Efter forslaget vil en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste seks måneder, således kunne udvises administrativt, hvis udlændingen uden for de tilfælde, hvor der kan ske udvisning ved dom, er dømt for overtrædelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 7 og 13, straffelovens §§ 119, 244 og 266 eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det straffbare forhold.

Der kan træffes afgørelse om udvisning efter den foreslåede bestemmelse såvel i tilfælde, hvor udlændingen har modtaget en dom i form af bøde for en af de nævnte kriminalitetsformer, som i tilfælde, hvor udlændingen har erkendt forholdet over for politiet eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af forholdet og i den forbindelse har fået et

bødeforlæg eller en advarsel. Der kan ikke ske udvisning efter bestemmelsen alene på grundlag af en mistanke om, at den pågældende udlænding har begået et forhold som nævnt i bestemmelsen.

Ved overtrædelser af § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 7 og 13, vil der ikke skulle ske administrativ udvisning i førstegangstilfælde, hvis den pågældende alene har fået en advarsel for overtrædelsen. I gentagelsestilfælde vil der kunne ske administrativ udvisning, uanset om den pågældende alene har fået en advarsel for en eller flere af eller alle overtrædelserne.

Der vil derimod ikke gælde en bagatelgrænse for overtrædelser af straffelovens §§ 119, 244 og 266 eller lov om våben og eksplosivstoffer. Det er således hensigten, at enhver overtrædelse af straffelovens §§ 119, 244 og 266 eller lov om våben og eksplosivstoffer skal kunne føre til, at der træffes afgørelse om administrativ udvisning. Det bemærkes i den forbindelse, at der efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 2, ikke gælder en bagatelgrænse for administrativ udvisning af andre udlændinge end EF/EØS-statsborgere ved ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer.

Idømmes udlændingen højere straf end bøde, træffes afgørelsen om udvisning af retten, jf. udlændingelovens §§ 22-24.

Forslaget ændrer ikke de øvrige betingelser for administrativ udvisning i udlændingelovens § 25 a, stk. 1, eller varigheden af det indrejseforbud, der meddeles i forbindelse med udvisning efter bestemmelsen, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4.

Udlændingelovens § 26, stk. 1, hvorefter der ved afgørelser om udvisning skal tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særligt belastende, bl.a. på grund af udlændingens tilhørsforhold til det danske samfund og udlændingens personlige forhold i øvrigt, finder ligeledes fortsat anvendelse.

Til nr. 2

Det foreslås, at det – i overensstemmelse med gældende praksis for de pågældende bestemmelser og i overensstemmelse med den foreslåede affattelse af § 36, stk. 4, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 – præciseres i § 34, stk. 2, nr. 2, § 36, stk. 2, 2. pkt., og § 42 a, stk. 8, nr. 1, at udlændingens udeblivelse fra afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen skal være sket uden rimelig grund for at få de i bestemmelserne nævnte konsekvenser.

Det foreslås således, at det præciseres i § 34, stk. 2, nr. 2, at der alene kan pålægges meldepligt over for en udlænding på grund af udlændingens udeblivelse fra

F. t. l. vedr. udlændingeloven

afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt, hvis udeblivelsen er sket uden rimelig grund. Det foreslås endvidere, at det præciseres i § 36, stk. 2, 2. pkt., at der alene kan ske frihedsberøvelse i sådanne tilfælde, hvis udeblivelsen er sket uden rimelig grund. Det foreslås endelig, at det præciseres i § 42 a, stk. 8, nr. 1, at Udlændingestyrelsen alene kan bestemme, at en udlænding ikke skal have dækket sine udgifter til underhold (bortset fra kost, logi og sundhedsmæssige ydelser (madpakkeordningen) i sådanne tilfælde, hvis udeblivelsen er sket uden rimelig grund.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 3

Det foreslås, at der skabes en klar lovhjemmel til at varetægtsfængsle en asylansøger, der er udvist ved endelig dom efter udlændingelovens §§ 22-24, efter straffens udståelse med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2.

Varetægtsfængslingen vil ske med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning, efter at ansøgeren har afsonet sin straf (eller modtaget en dom om betinget frihedsstraf).

Der vil ikke skulle ske varetægtsfængsling efter den foreslåede bestemmelse, hvis det er overvejende sandsynligt, at den pågældende asylansøger som værende af en bestemt nationalitet eller befolkningsgruppe vil blive meddelt asyl, jf. det anførte herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

Varetægtsfængsling vil endvidere altid ske efter en konkret og individuel vurdering af den pågældendes forhold, jf. det anførte herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

Den nævnte bestemmelse i udlændingelovens § 35, stk. 2, der med forslaget bliver stk. 3, indebærer i forhold til den foreslåede bestemmelse, at retten skal fastsætte en frist for varetægtsfængslingens længde, idet varetægtsfængslingen sker med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning.

I tilfælde, hvor politiet skal forelægge spørgsmålet om varetægtsfængsling – herunder om forlængelse af varetægtsfængslingen – for retten, forudsættes det, at Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet eller eventuelt Indenrigsministeriet afgiver en skriftlig udtalelse til politiet om, hvornår den pågældende asylansøgers sag kan forventes afgjort, og om andre eventu-

elle forhold, der måtte være af betydning for spørgsmålet om varetægtsfængsling.

Det bemærkes, at udrejsefristen for udlændinge, der er udvist ved dom, fastsættes af politiet til straks, idet fristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring, jf. udlændingelovens § 33, stk. 8, 1. pkt. Er dommen betinget, regnes udrejsefristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse, jf. § 33, stk. 8, 2. pkt. Har en asylansøger, der er udvist ved dom, endnu ikke har modtaget en endelig afgørelse på sin asylansøgning på det tidspunkt, hvorfra udrejsefristen regnes, jf. ovenfor, vil den pågældende i tilfælde af afslag på asyl skulle pålægges at udrejse af landet straks.

Til nr. 4

Det foreslås, at § 36, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

Bestemmelsen giver politiet mulighed for at bestemme, at en asylansøger m.v., der gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et asylcenter, lægger hindringer i vejen for udførelsen af disse personers hverv, skal frihedsberøves.

Da frihedsberøvelse i sådanne situationer må anses for først og fremmest at have et pønalt sigte, bør der i situationer, hvor en asylansøger udviser en adfærd som ovenfor beskrevet, rejses en straffesag mod den pågældende, hvorefter domstolene beslutter, om der er grundlag for at straffe den pågældende. Det bemærkes i den forbindelse, at der – i det omfang den udviste adfærd ikke kan straffes efter straffelovens bestemmelser om vold og trusler – kan idømmes bøde eller under skærpende omstændigheder hæfte (fængsel indtil 4 måneder) for sådan adfærd, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1.

Det bemærkes endelig, at der kun er foretaget frihedsberøvelse i medfør af § 36, stk. 2, 3. pkt., i ganske få tilfælde siden bestemmelsens indførelse ved lov nr. 686 af 17. oktober 1986 om ændring af udlændingeloven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7 og 13.

Til nr. 5

Det foreslås, at der skabes en tilstrækkelig lovhjemmel til at frihedsberøve asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, således at der som udgangspunkt vil kunne ske frihedsberøvelse under den resterende del af asylansøgningens behandling, jf. den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 3.

Frihedsberøvelsen vil ske med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning. Der vil skulle ske frihedsberøvelse i alle tilfælde, hvor en asylansøger er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Der skal således ikke i forbindelse med afgørelsen om frihedsberøvelse foretages en vurdering af afgørelsen om administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1.

Der vil dog ikke skulle træffes afgørelse om frihedsberøvelse i tilfælde, hvor dette på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den pågældendes personlige forhold vil virke særlig belastende for asylansøgeren, jf. nedenfor.

Der vil heller ikke skulle ske frihedsberøvelse, hvis det er overvejende sandsynligt, at den pågældende asylansøger som værende af en bestemt nationalitet eller befolkningsgruppe vil blive meddelt asyl, idet udlændinge, der meddeles asyl, ikke kan udsendes til hjemlandet eller et andet land, hvor de er i risiko for forfølgelse. Der er i sådanne tilfælde ikke udsigt til en endelig fuldbyrdelse af udvisningsafgørelsen i form af udsendelse. Afgørelsen af, om der i det konkrete tilfælde bør ske frihedsberøvelse, skal imidlertid ikke indebære en selvstændig vurdering af den enkelte asylansøgers asylgrundlag. Der vil således som udgangspunkt alene kunne blive tale om, at frihedsberøvelse undlades af denne grund, hvis der er tale om, at den pågældende asylansøger er af en nationalitet eller befolkningsgruppe, hvorfra alle – eller et meget stort antal – personer efter Udlændingestyrelsens og Flygtningenævnets praksis bliver meddelt asyl. Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet løbende orienterer politiet skriftligt om relevant praksis hos asylmyndighederne. I tvivlstilfælde vil politiet kunne forelægge konkrete sager for Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet.

Det bemærkes, at den foreslåede udvidelse i lovfor­slagets § 1, nr. 1, af adgangen til administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, betyder, at der også vil være mulighed for frihedsberøvelse i de tilfælde, hvor der sker administrativ udvisning på grund af overtrædelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, som affattet ved dette lovforslag, straffelovens §§ 119, 244 og 266 og overtrædelse af lov om våben og eksplosivstoffer, jf. afsnit 2.4. og bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Det forudsættes, at asylansøgere, der er administrativt udvist, i tilfælde af afslag på asyl pålægges at udrejse straks, idet de pågældendes udrejse i sådanne tilfælde må betragtes som påtrængende, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 3. pkt.

Det foreslås endvidere, at der skabes adgang til at frihedsberøve asylansøgere med henblik på at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen og udsendelse af landet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4.

Det er efter forslaget en betingelse for frihedsberøvelse, at udlændingen gennem sin adfærd lægger væsentlige hindringer i vejen for asylsagens oplysning.

En asylansøger kan f.eks. lægge væsentlige hindringer i vejen for sagens oplysning ved gentagne gange uden rimelig grund at udeblive fra afhøringer ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt, jf. den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, nr. 1.

Ved gentagne udeblivelser fra afhøringer forstås, at asylansøgeren er udeblevet uden rimelig grund to eller flere gange. Det vil være en forudsætning for at anvende den foreslåede bestemmelse, at politiet tidligere har forsøgt at anvende bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 2, 2. pkt., hvorefter en asylansøger, der udebliver fra afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt, kan frihedsberøves, jf. beskrivelsen af denne bestemmelse i de almindelige bemærkninger afsnit 2.2. Der vil dog kunne forekomme tilfælde, hvor der vil være tale om gentagne udeblivelser fra afhøringer i den foreslåede bestemmelses forstand, uden at politiet har haft frihedsberøvet den pågældende efter udlændingelovens § 36, stk. 2, 2. pkt. Det vil være tilfældet, hvis en asylansøger uden rimelig grund er udeblevet fra en afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt, og herefter møder frivilligt op, således at en afhøring gennemføres. Udebliver den pågældende på ny uden rimelig grund, vil den foreslåede bestemmelse kunne finde anvendelse.

Der vil være rimelig grund til, at en asylansøger er udeblevet fra en afhøring, hvis den pågældende – uden egen skyld – ikke har modtaget indkaldelsen til afhøringen. Der vil ligeledes være rimelig grund til, at en asylansøger er udeblevet fra en afhøring, hvis den pågældendes udeblivelse i øvrigt har været undskyldelig, herunder f.eks. fordi den pågældende har været syg, eller fordi trafikale problemer har hindret den pågældende i at møde op til afhøringen.

En asylansøger kan endvidere lægge væsentlige hindringer i vejen for sagens oplysning ved ikke at meddele eller ved at tilsløre oplysninger om sin identitet, nationalitet eller rejserute eller ved at meddele utvivlsomt urigtige oplysninger herom, jf. den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, nr. 2.

De i den foreslåede bestemmelse nævnte omstændigheder vil foreligge, hvis en asylansøger helt nægter at medvirke til at give de omhandlede oplysninger.

Der vil endvidere være tale om et tilfælde omfattet af bestemmelsen, hvis en asylansøger har bortskaffet sit pas eller andre dokumenter eller har fjernet mærkater fra tøj m.v. og afgiver utvivlsomt urigtige oplysninger om sin identitet, nationalitet eller rejserute. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende, efter at der er foretaget en sprogtest, som påviser, at den pågældende ikke er af den opgivne nationalitet, fastholder sin oprindelige forklaring. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvis der på anden måde, f.eks. fra svar på fingeraftrykspørgsler i et andet EU-land, er fremskaffet oplysninger, der afkræfter asylansøgerens forklaring, og den pågældende herefter fastholder forklaringen.

En asylansøger, der afgiver objektivt urigtige oplysninger, f.eks. om den pågældendes rejserute, vil ligeledes være omfattet af bestemmelsen, såfremt den pågældende fastholder sin forklaring efter at være blevet foreholdt, at oplysningerne er objektivt urigtige.

En asylansøger vil herudover på anden, lignende måde som angivet i de foreslåede bestemmelser i § 36, stk. 4, nr. 1 og 2, kunne undlade at medvirke til sagens oplysning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, nr. 3.

Det angives således med bestemmelsen, at opregningen i den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, ikke er udtømmende, hvorfor det altid vil bero på en konkret vurdering, om en asylansøger kan frihedsberøves for at lægge væsentlige hindringer i vejen for sagens oplysning.

Efter forslaget vil der ikke skulle iværksættes frihedsberøvelse, såfremt de i udlændingelovens § 34 nævnte mindre indgribende foranstaltninger (meldepligt m.v.) er tilstrækkelige til at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen og udsendelse af landet.

Da formålet med frihedsberøvelsen vil være at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen og udsendelse af landet, vil frihedsberøvelsen som udgangspunkt skulle opretholdes, indtil asylansøgeren har medvirket til sagens oplysning på en sådan måde, at sagsbehandlingen kan gennemføres effektivt. Asylansøgeren skal medvirke til sagens oplysning på en sådan måde, at asylmyndighederne må antages at kunne gennemføre den resterende del af sagsbehandlingen uden hindringer, der skyldes ansøgerens forhold.

I relation til den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, nr. 1, vil der som udgangspunkt skulle ske løsladelse, når en asylansøger, der gentagne gange er udeblevet uden rimelig grund fra afhøringer ved politiet eller Udlændingestyrelsen, er blevet afhørt af politiet eller Udlændingestyrelsen. Gentagne udeblivelser uden rimelig grund skaber imidlertid en formodning

for, at asylansøgeren også vil udeblive ved senere indkaldelser. Hvis de gentagne udeblivelser vedrører afhøringer ved politiet og således finder sted inden asylsamtalen med Udlændingestyrelsen, vil frihedsberøvelsen derfor kunne opretholdes, indtil eventuelle supplerende afhøringer ved politiet og asylsamtalen med Udlændingestyrelsen har fundet sted. Hvis politiet eller Udlændingestyrelsen efter gennemførelsen af en afhøring skønner, at det vil blive nødvendigt at indkalde den pågældende asylansøger til afhøring på et senere tidspunkt, f.eks. hvis der skal indhentes oplysninger til brug for sagen, som asylansøgeren bør gives anledning til at kommentere, kan frihedsberøvelsen opretholdes, indtil den nye afhøring har fundet sted.

I relation til den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, nr. 2, vil der skulle ske løsladelse, når en asylansøger, der helt har nægtet at medvirke til sagens oplysning, afgiver oplysninger til sagen. Der vil endvidere skulle ske løsladelse, hvis en asylansøger, der har bortskaffet sit pas eller andre dokumenter eller har fjernet mærkater fra tøj m.v. og afgiver utvivlsomt urigtige oplysninger om sin identitet, nationalitet eller rejserute, skifter forklaring, således at oplysningerne ikke længere fremstår som urigtige. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis den pågældende, efter at der er foretaget en sprogtest, som påviser, at den pågældende ikke er af den opgivne nationalitet, ændrer forklaring i overensstemmelse med det resultat, som sprogtesten udviser. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvis der på anden måde, f.eks. fra svar på fingeraftrykspørgsler i et andet land, er fremskaffet oplysninger, der afkræfter asylansøgerens forklaring, og den pågældende herefter ændrer sin forklaring i overensstemmelse med de fremskaffede oplysninger.

Som anført ovenfor vil der ikke skulle træffes afgørelse om frihedsberøvelse i tilfælde, hvor dette på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den pågældendes personlige forhold vil virke særlig belastende for asylansøgeren, f.eks. hvis den pågældende er enlig og har små børn, eller hvis den pågældende er alvorligt syg og kan dokumentere dette ved lægeerklæring. Det forudsættes i den forbindelse, at Udlændingestyrelsen skriftligt orienterer politiet nærmere om asylansøgerens personlige forhold.

Det foreslås – i overensstemmelse med den gældende ordning i udlændingeloven – at afgørelser om frihedsberøvelse efter de foreslåede bestemmelser i § 36, stk. 3 og 4, træffes af politiet.

I tilfælde, hvor en asylansøger under sagsbehandlingen hos Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet lægger væsentlige hindringer i vejen for sagens oplysning på en sådan måde, at den pågældende må

antages at være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, forudsættes det, at disse myndigheder sender en begrundet, skriftlig indberetning til politiet med henblik på vurdering af, om frihedsberøvelse skal iværksættes.

Bestemmelserne i udlændingelovens § 37 finder anvendelse på de foreslåede bestemmelser. Det indebærer blandt andet, at en asylansøger, medmindre den pågældende forinden løslades, skal fremstilles for retten inden tre døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse med henblik på, at retten tager stilling til spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse, jf. udlændingelovens § 37, stk. 1, 1. pkt., og de almindelige bemærkninger afsnit 2.1. Er udlændingen frihedsberøvet på afgørelsens tidspunkt, og findes frihedsberøvelsen lovlig, fastsættes der i retens kendelse en frist for fortsat tilbageholdelse, jf. udlændingelovens § 37, stk. 3, 2. pkt. Denne frist kan senere forlænges af retten, dog højst med 4 uger ad gangen, jf. udlændingelovens § 37, stk. 3, 3. pkt.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen eller Flygtningenaævnet i forbindelse med politiets forelæggelse for retten af spørgsmålet om frihedsberøvelse – herunder om forlængelse af frihedsberøvelsen – afgiver en skriftlig udtalelse til politiet om, hvornår den pågældende asylansøgers sag kan forventes afgjort, og om andre eventuelle forhold, der måtte være af betydning for spørgsmålet om frihedsberøvelse.

Om varigheden af frihedsberøvelsen henvises i øvrigt til det anførte herom i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 7

Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., må asylansøgere, der opholder sig på asylcentre, ikke gennem voldelig eller truende adfærd over for personalet på asylcentret lægge hindringer i vejen for udførelsen af personalets opgaver.

Det foreslås, at § 42 a, stk. 7, 2. pkt., ændres, således at asylansøgere, der opholder sig på asylcentre, ikke gennem voldelig eller truende adfærd over for hverken personalet på asylcentret eller over for de andre beboere på asylcentret må lægge hindringer i vejen for udførelsen af opgaver med driften af asylcentret eller for opretholdelsen af ro og orden på asylcentret.

Ved voldelig adfærd forstås enhver adfærd, der indebærer fysisk forulempning af en anden person i form af skub, slag, spark e.l., og som udøves med den hensigt at forulempe den pågældende anden person.

Ved truende adfærd forstås enhver forsætlig adfærd, der indebærer en udtrykkelig eller indirekte trussel om voldelig eller anden adfærd, som fremkalder frygt hos en anden person for eget eller andres liv, helbred eller velfærd. Der vil efter forslaget være tale om truende adfærd, hvis adfærden fremkalder frygt hos en anden for at blive udsat for simpel vold, jf. straffelovens § 244.

Den udviste adfærd skal endvidere være af en sådan karakter, at der lægges hindringer i vejen enten for udførelsen af opgaver med driften af asylcentret eller for opretholdelsen af ro og orden på asylcentret.

Voldelig og truende adfærd vil ofte kunne straffes efter straffelovens volds- og trusselsbestemmelser, jf. straffelovens §§ 244-246 og 266. Strafferammerne for overtrædelse af de nævnte bestemmelser går fra bøde og op til fængsel i 8 år.

I tilfælde, hvor den udviste adfærd ikke kan straffes efter straffelovens §§ 224-246 eller 266, vil der kunne blive tale om at straffe overtrædelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., med bøde eller under skærpende omstændigheder med hæfte (fængsel indtil 4 måneder), jf. udlændingelovens § 60, stk. 1. Der henvises herved til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 7, 2. pkt., vil således være subsidær i forhold til straffelovens bestemmelser. Hvis et forhold falder ind under en bestemmelse i straffeloven, vil den foreslåede bestemmelse ikke blive anvendt.

Efter straffelovens § 244 straffes den, som øver vold mod eller på anden måde angriber en andens legeme, med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Typiske angreb, der er omfattet af bestemmelsen, er slag, spark, nikning af skaller eller slag eller kast med glas eller flasker. Straffelovens §§ 245 og 246 vedrører grovere forhold.

Efter normalpolitivedtægtens § 3, stk. 1, må blandt andet slagsmål og anden voldelig optræden ikke finde sted. Anden voldelig optræden omfatter et videre område end straffelovens § 244. Således er mindre grove angreb omfattet af normalpolitivedtægtens § 3, stk. 1. Overtrædelse af normalpolitivedtægtens § 3, stk. 1, straffes efter § 59, stk. 1, med bøde.

Efter straffelovens § 266 straffes den, som på en måde, der er egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd, truer med at foretage en strafbar handling, med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Alene trusler, der er egnet til at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd, er omfattet af straffelovens § 266. Trusler, der drejer sig

om simpel vold, jf. straffelovens § 244, er ikke omfattet af straffelovens § 266.

Da anvendelse af den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, vil være subsidiaer i forhold til straffelovens bestemmelser, vil voldelig adfærd som nævnt i den foreslåede bestemmelse alene have et selvstændigt anvendelsesområde i tilfælde, der svarer til de tilfælde, der er omfattet af normalpolitivedtægtens § 3, stk. 1.

Da den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 7, 2. pkt., tilsigter at regulere asylansøgere's uønskede adfærd på asylcentre i forhold til centermedarbejdere og andre asylansøgere, og da strafferammen i udlændingelovens § 60, stk. 1, er højere end i normalpolitivedtægtens § 59, stk. 1, forudsættes den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, anvendt fremfor normalpolitivedtægtens § 3, stk. 1, jf. § 59, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 7, 2. pkt., vil endvidere have et selvstændigt anvendelsesområde ved siden af straffelovens § 266, idet også tilfælde, hvor truslen drejer sig om simpel vold, jf. straffelovens § 244, er omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at det i lovforslagets § 1, nr. 1, er foreslået, at udlændinge, der – uden for de i udlændingelovens §§ 22-24 nævnte tilfælde – har overtrådt udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, som affattet ved dette lovforslag, skal kunne udvises administrativt efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Det bemærkes endvidere, at det i lovforslagets § 1, nr. 5, er foreslået, at asylansøgere, der udvises administrativt efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, skal kunne frihedsberøves med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 3. En asylansøger, der idømmes bødestraf for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, som affattet ved dette lovforslag, og som efterfølgende udvises administrativt efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, vil således kunne frihedsberøves efter den ovenfor nævnte foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 3.

Til nr. 8

Det foreslås, at det fastslås i loven, at Center Sandholm kan anvendes til modtagecenter for nyankomne asylansøgere, indkvarteringssted for de i § 42 a, stk. 1 og 2, nævnte udlændinge, faciliteter til brug for frihedsberøvelse i medfør af § 36, og administrationsformål, jf. den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 1.

Hele området, der er tidligere kaserneområde, ligger i landzone, og omgivelserne er fredede. Området

har siden 1985 været anvendt til indkvartering af asylansøgere på grundlag af midlertidige landzonetilladelser. Senest har Hovedstadens Udviklingsråd den 13. februar 2001 forlænget den midlertidige landzonetilladelse til asylcenter for 1050 asylansøgere med 5 år med henblik på afvikling eller lokalplanlægning indenfor den meddelte tidsramme.

Der henvises til kortbilaget til loven over Center Sandholm (ejendom matr. nr. 1f Sandholm, Blovstrød, Sandholmgårdsvej 40-44 i Allerød Kommune). Bilaget viser den fremtidige anvendelse af ejendommen.

Det fremgår af planlovens § 35, stk. 1, at der ikke må foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer uden tilladelse fra landzonemyndigheden. Det område af Center Sandholm, der i dag anvendes til administrationsformål, er reguleret i lokalplan 120, der blandt andet opstiller regler for adgangen til at opføre ny bebyggelse til kontorer og venturum samt for bebyggelsesprocenten. Kommunalbestyrelsen kan dispensere fra bestemmelser i en lokalplan efter de nærmere regler i planlovens §§ 19-21.

De foreslåede bestemmelser i § 36, stk. 3 og 4, hvorefter adgangen til frihedsberøvelse af asylansøgere udvides, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, vil nødvendiggøre en udvidelse af Institutionen for frihedsberøvede asylansøgere i Center Sandholm. Der vil i den forbindelse kunne være behov for at inddrage visse af de bygninger, der i dag anvendes til almindelig indkvartering af asylansøgere, hvorfor der vil opstå et tilsvarende behov for opførelse af nye bygninger til indkvartering. Der vil endvidere i den forbindelse kunne være behov for opførelse af nye bygninger til frihedsberøvelsesformål. Udvidelsen vil ikke kunne ske inden for rammerne af landzonemyndighedens tilladelse af 13. februar 2001.

Herudover kan Udlændingestyrelsen have et behov for at ændre kontorkapaciteten til sagsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 1, indebærer, at Udlændingestyrelsen kan anvende det samlede område, hvor Center Sandholm er beliggende, på den måde, der mest hensigtsmæssigt vil tilgodesee de beskrevne aktuelle behov, ligesom Udlændingestyrelsen i fremtiden vil kunne foretage ændringer i anvendelsen af området, såfremt nye behov for anvendelsen af området skulle opstå. Det er imidlertid en betingelse, at bygningerne fortsat anvendes til de i bestemmelsen nævnte formål, og at der maksimalt modtages og indkvarteres 1050 asylansøgere svarende til den begrænsning, som er indeholdt i den nuværende landzo-

netilladelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 3, 1. pkt., indebærer, at Udlændingestyrelsen kan foretage de nødvendige ændringer af anvendelsen af den eksisterende bebyggelse og opføre ny bebyggelse uden at der kræves landzonetilladelse eller tilvejebringelse af lokalplan. Den gældende lokalplan, der regulerer en del af området ophæves. Fritagelsen for at overholde planlovens bestemmelser om landzonetilladelse og lokalplaner skal kun gælde, så længe ejendommen anvendes som asylcenter.

Hvis området på et tidspunkt skal anvendes til andre formål end de, der er angivet i den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 1, vil planlovens bestemmelser finde anvendelse på ny.

Byggelovens almindelige bestemmelser om bebyggelsesprocent, bebyggelsens højde og afstandsforhold, vil fortsat være gældende. Disse bestemmelser regulerer mulighederne for opførelse af ny bebyggelse på ejendommen og under hensyn hertil og til de i stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser om anvendelsen af ejendommen, bebyggelsens placering og antallet af indkvarterede asylansøgere skønnes der ikke at være behov for en mere detaljeret regulering.

Det gælder dog ved genanvendelse af eksisterende bygninger til de i stk. 1 angivne formål, at Bygningsreglementet af 1995 ikke finder anvendelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 3, 2. pkt. Således vil f.eks. flygtningelandsbyer, der overflyttes til Center Sandholm, og som er opført i henhold til Bygningsreglementet af 1982, kunne genopføres i overensstemmelse med de regler, der gjaldt på tidspunktet for bygningernes oprindelige opførelse. Bestemmelsen skal sikre muligheden for en hurtig etablering af de pågældende bygningsfaciliteter. Det forudsættes i den forbindelse, at der opnås dispensation fra cirkulære nr. 5020 af 30. november 1998 om forbud efter varmesyningsloven mod etablering af elopvarmning i ny bebyggelse beliggende i kollektive forsyningsområder.

Med den foreslåede bestemmelse i § 42 e sikres således en permanent anvendelse af Center Sandholm og en meget hurtig gennemførelse af de bygningsmæssige foranstaltninger, som vil være nødvendige til gennemførelse af lovforslagets øvrige bestemmelser.

Til nr. 9

Det foreslås, at der gives Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kompetence til at beslutte, at en sag eller en bestemt gruppe af sager, der skal behandles af Flygtningenævnet, skal

undergives særlig hurtig behandling, jf. den foreslåede bestemmelse i § 56, stk. 6.

Flygtningenævnet har i dag en hasteprocedure, som bl.a. anvendes over for uledsagede mindreårige asylansøgere, kriminelle asylansøgere og asylansøgere, der forstyrrer ro og orden på et asylcenter. Hasteproceduren indebærer, at sagerne i hele sagsbehandlingsforløbet behandles forlods. Sagerne sættes i hasteprocedure på grundlag af en anmodning fra Udlændingestyrelsen, eller hvis det i øvrigt fremgår af sagen, at der er tale om en asylansøger, hvis ansøgning bør behandles særlig hurtigt.

Det er hensigten med forslaget, at Flygtningenævnets formand gives kompetence til at beslutte, at hasteprocedure kan anvendes i en sag eller en gruppe af sager. Det forudsættes i den forbindelse, at der i Udlændingestyrelsens regi etableres et mødeforum med deltagelse af Flygtningenævnet, Rigspolitechefen og Indenrigsministeriet med henblik på at drøfte spørgsmål om iværksættelse af hastebehandling af en gruppe af sager i alle sagsbehandlingsled. Det vil således være muligt for udlændingemyndighederne at koordinere en samlet indsats vedrørende hastebehandling af asylansøgninger fra personer af visse nationaliteter, således som der f.eks. var behov for i forbindelse med indsatsen i 2000 vedrørende nyindrejste asylansøgere fra SNG-landene, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.

Det forudsættes endvidere, at Flygtningenævnets formand kan beslutte, at en sag eller en gruppe af sager skal undergives en særlig hurtig sagsbehandling, uden at der har fundet en forudgående drøftelse sted i det ovennævnte mødeforum. Der gives dermed formanden mulighed for – efter en konkret vurdering af behovet herfor – at iværksætte hastebehandling af en sag eller en gruppe af sager.

Forslaget indebærer, at Flygtningenævnets formand kan bemyndige nævnets sekretariat til at foretage visiteringen af de enkelte sager efter den foreslåede bestemmelse, i det omfang formanden finder det retssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Det bemærkes i den forbindelse, at visiteringen i forbindelse med en beslutning fra formanden om hastebehandling af sager vedrørende asylansøgere af en bestemt nationalitet alene vil bestå i at konstatere, om en sag vedrører en asylansøger af den pågældende nationalitet. En bemyndigelse af nævnets sekretariat til at foretage visiteringen af sådanne sager må efter Indenrigsministeriets opfattelse antages at være retssikkerhedsmæssig forsvarlig.

Formanden vil kunne omgøre en beslutning, der er truffet af nævnets sekretariat, om visitering af en konkret sag.

Til nr. 10-13

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Ændringer som følge af straffuldbyrdelsesloven, afskaffelse af hæftestraffen og prøveløsladelse af livstidsdømte m.v.) § 1, jf. § 30, hvorved hæftestraffen afskaffes pr. 1. juli 2001.

Det bemærkes, at det fremgår af lovens § 32, stk. 2, at der ved anvendelse af straffebestemmelser, hvor hæfte indgår i strafferammen, i stedet for hæfte kan idømmes fængsel indtil 4 måneder.

Til § 2

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. august 2001. § 1, nr. 8 og § 3 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. § 1, nr. 10-13, træder i kraft den 1. juli 2001.

Det foreslås i § 2, *stk. 2*, at de foreslåede affattelser af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, § 35, stk. 2, og § 36, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, 3 og 5, alene finder anvendelse, såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået efter lovens ikrafttræden. Det følger af den foreslåede bestemmelse, at de hidtil gældende regler finder anvendelse, såfremt det forhold,

der begrunder udvisningen, er begået før lovens ikrafttræden. Der henvises nærmere til bemærkningerne til de nævnte bestemmelser.

Det foreslås i § 2, *stk. 3*, at den foreslåede affattelse af udlændingelovens § 36 stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, ikke finder anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden er indrejst her i landet og har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

Det bemærkes i øvrigt, at den foreslåede ændring af udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 7 i overensstemmelse med almindelige strafferetlige principper, jf. herved straffelovens § 3, alene finder anvendelse på lovovertrædelser, der begås efter lovens ikrafttræden.

Til § 3

Som en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 42 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås det i § 3, at lokalplan 120 vedrørende det område, der er nævnt i udlændingelovens § 42 e, stk. 1, som affattet ved denne lov, ophæves.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens ikrafttræden på Færøerne og i Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 25 a. En udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan endvidere udvises, hvis

- 1) udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af straffelovens §§ 276-284 eller toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold,

---
Stk. 2. ---

§ 34. ---

Stk. 2. Politiet kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse, bestemme, at en udlænding skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter, såfremt

- 1) ---
- 2) udlændingen udebliver fra en afhøring ved Udlændingestyrelsen eller politiet, hvortil den pågældende er indkaldt,
- 3)-5) ---

Lovforslaget

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 600 af 23. juni 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 25 a, stk. 1, nr. 1, affattes således:

- »1) udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 244, 266 eller 276-284, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold,«

2. I § 34, stk. 2, nr. 2, § 36, stk. 2, 2. pkt., og § 42 a, stk. 8, nr. 1, indsættes efter »udlændingen«: »uden rimelig grund«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 35. En udlænding kan varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen og under eventuel appel, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan fuldbyrdes, og når:

- 1) Udlændingen ikke har fast bopæl her i landet, og der er begrundet mistanke om, at udlændingen har begået en lovovertrædelse, der kan medføre udvisning efter §§ 22-24.
- 2) Udlændingen er indrejst i strid med et indrejseforbud.

Stk. 2. ---

§ 36. ---

Stk. 2. En udlænding kan frihedsberøves, såfremt den pågældende ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om at tage ophold, jf. § 42 a, stk. 7, 1. pkt. En udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, kan endvidere frihedsberøves, hvis udlændingen udebliver fra en afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt. Det samme gælder den udlænding, der gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, lægger hindringer i vejen for udførelsen af disse personers hverv, jf. § 42 a, stk. 7, 2. pkt.

3. I § 35 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»Stk. 2. En udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, og som er udvist ved endelig dom efter §§ 22-24, kan varetægtsfængsles med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

(Se nr. 2.)

4. § 36, *stk. 2; 3. pkt.*, ophæves.

5. I § 36 indsættes som *stk. 3* og 4:

»Stk. 3. En udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, og som er udvist efter § 25 a, stk. 1, kan frihedsberøves med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 4. Såfremt de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen og udsendelse af landet, kan en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, frihedsberøves under asylsagens behandling, hvis udlændingen gennem sin adfærd lægger væsentlige hindringer i vejen for asylsagens oplysning ved

- 1) gentagne gange uden rimelig grund at udel blive fra afhøringer ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt,
- 2) ikke at meddele eller ved at tilsløre oplysninger om sin identitet, nationalitet eller rejseroute eller ved at meddele utvivlsomt urigtige oplysninger herom, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller
- 3) på anden, lignende måde ikke at medvirke til sagens oplysning.«

§ 37 f. Straffelovens § 86, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse, når en udlænding har været frihedsberøvet efter § 36, stk. 2, 3. pkt.

6. § 37 f ophæves.

§ 42 a. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en i stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, nævnt udlænding, uanset om den pågældende selv har tilstrækkelige midler til sit underhold, skal tage ophold efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse. En sådan udlænding må ikke gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, lægge hindringer i vejen for udførelsen af disse personers hverv.

Stk. 8. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en udlænding, der er omfattet af stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, ikke skal have dækket sine udgifter til underhold bortset fra kost, logi og sundhedsmæssige ydelser, såfremt

7. § 42 a, stk. 7, 2. pkt., affattes således:

»En sådan udlænding må ikke gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, eller over for personer, der i øvrigt opholder sig på indkvarteringsstedet, lægge hindringer i vejen for udførelsen af opgaver med driften af indkvarteringsstedet eller for opretholdelsen af ro og orden på indkvarteringsstedet.«

Gældende formulering

- 1) udlændingen udebliver fra en afhøring med Udlændingestyrelsen eller politiet, hvortil den pågældende er indkaldt,

2)-7) ---

Stk. 9. ---

Lovforslaget

(Se nr. 2)

8. Efter § 42 d indsættes:

»§ 42 e. Ejendommen matr. nr. 1f Sandholm, Blovstrød, Sandholmgårdsvej 40-44 i Allerød Kommune, kan anvendes til

- 1) modtagecenter for nyankomne udlændinge, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7,
- 2) indkvarteringssted for de i § 42 a, stk. 1 og 2, nævnte udlændinge,
- 3) faciliteter til brug for frihedsberøvelse i medfør af § 36, og
- 4) faciliteter til brug for administration i tilknytning til de i nr. 1-3 nævnte funktioner.

Stk. 2. Der må kun etableres mulighed for modtagelse og indkvartering af indtil 1050 asylansøgere. Ny bebyggelse kan placeres inden for den på kortbilaget til loven angivne zone 2. Endvidere kan der inden for den på kortbilaget til lov angivne zone 1 placeres nybyggeri tilpasset den eksisterende bebyggelsesstruktur.

Stk. 3. Bestemmelserne i lov om planlægning om region-, kommune- og lokalplaner samt om tilladelse efter lovens § 35, stk. 1, finder ikke anvendelse på den i stk. 1 nævnte ejendom, så længe ejendommen anvendes til de i stk. 1 angivne formål. Ved genanvendelse af eksisterende bygninger til de i stk. 1 angivne formål finder Bygningsreglementet af 1995 ikke anvendelse.«

§ 56. Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, henviser en sag til behandling efter § 53, stk. 2 eller 4-6.

Stk. 2-5. ---

9. I § 56 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kan beslutte, at en sag eller en bestemt gruppe af sager, der skal behandles efter § 53, stk. 2, skal undergives særlig hurtig behandling.«

Stk. 6-8 bliver herefter *stk. 7-9*.

Stk. 6-8. ---

Gældende formulering

§ 59. Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder straffes den udlænding, som:

- 1) Indrejser eller udrejser uden om paskontrol- len her i landet eller i et andet nordisk land.
- 2) Indrejser her i landet i strid med et indrejse- forbud eller et tilhold meddelt i henhold til tidligere udlændingelove.
- 3) Opholder sig her i landet eller arbejder uden fornøden tilladelse.
- 4) Ved bevidst urigtige oplysninger eller svig- agtige fortielser skaffer sig adgang til landet gennem paskontrollen eller skaffer sig vi- sum, pas eller anden rejseselegitimation eller tilladelse til ophold eller arbejde her i landet.

Stk. 2. Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år straffes den, som beskæftiger en udlænding uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Den, der forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse eller opholde sig her i landet, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. På samme måde straffes den, der for vindings skyld bistår en udlænding med at ind- rejse i Danmark med henblik på herfra at indrej- se i et andet land, hvor udlændingen vil blive af- vist eller tilbagesendt. På samme måde straffes endvidere den, der for vindings skyld bistår en udlænding med at indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt.

§ 60. Overtrædelse af § 16, stk. 2, de i medfør af § 34 eller § 42 a, stk. 7, 1. pkt., givne pålæg, § 39, stk. 1 og 3, § 40, stk. 1-3, og § 42 a, stk. 7, 2. pkt., eller tilsidesættelse af de betingelser, der er knyttet til en tilladelse efter loven, straffes med bøde eller under skærpene omstændighe- der med hæfte.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af lo- ven, kan der fastsættes straf af bøde for overtræ- delse af bestemmelser i forskrifterne. I forskrif- ter, der udstedes i medfør af §§ 2, stk. 4 og 5, 12, 15, stk. 2, 16, stk. 1, og 38, stk. 2, kan der fast- sættes straf af bøde eller af bøde eller hæfte for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Lovforslaget

10. I § 59, stk. 1, ændres »bøde, hæfte eller fæng- sel indtil 6 måneder« til: »bøde eller fængsel ind- til 6 måneder«.

11. I § 59, stk. 2, ændres »bøde, hæfte eller fæng- sel indtil 1 år« til: »bøde eller fængsel indtil 1 år«.

12. I § 59, stk. 5, 1. pkt., ændres »bøde, hæfte el- ler fængsel indtil 2 år« til: »bøde eller fængsel indtil 2 år«.

13. I § 60, stk. 1 og 2, ændres »hæfte« til: »fæng- sel indtil 4 måneder«.

(Se nr. 13)

Bilag 2**Spalte- og sidehenvisninger til Folketingstidende vedrørende behandlingen i Folketinget af den oprindelige udlændingelov samt senere relevante ændringslove****Lov nr. 226 af 8. juni 1983 (Udlændingeloven) (Lovforslag nr. L 105 af 20. januar 1983)**

Skriftlig fremsættelse den 20. januar 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 4502
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg A	sp. 2027
1. behandling den 2. februar 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 5316
Betænkning den 27. maj 1983:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg B	sp. 1935
1. del af 2. behandling den 30. maj 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 12152
Tilføjelse til betænkning den 31. maj 1983:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg B	sp. 2775
2. del af 2. behandling den 2. juni 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 12587
Tillægsbetænkning den 2. juni 1983:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg B	sp. 2845
3. behandling den 3. juni 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 12847
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg C	sp. 609

Lov nr. 686 af 17. oktober 1986 om ændring af udlændingeloven (Lovforslag nr. L 4 af 7. oktober 1986)

Skriftlig fremsættelse den 7. oktober 1986:	Folketingstidende 1986/87 FF	sp. 70
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1986/87 Tillæg A	sp. 13
1. behandling den 10. oktober 1986:	Folketingstidende 1986/87 FF	sp. 360
Betænkning den 14. oktober 1986:	Folketingstidende 1986/87 Tillæg B	sp. 147
2. behandling den 16. oktober 1986:	Folketingstidende 1986/87 FF	sp. 829
Tillægsbetænkning den 16. oktober 1986:	Folketingstidende 1986/87 Tillæg B	sp. 203
3. behandling den 17. oktober 1986:	Folketingstidende 1986/87 FF	sp. 998
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1986/87 Tillæg C	sp. 1

Lov nr. 482 af 24. juni 1992 om ændring af udlændingeloven m.v. (Familiesammenføring, effektivisering af asylsagsbehandlingen m.v.) (Lovforslag nr. L 257 af 1. april 1992)

Skriftlig fremsættelse den 1. april 1992:	Folketingstidende 1991/92 FF	sp. 8499
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1991/92 Tillæg A	sp. 6207
1. behandling den 8. april 1992:	Folketingstidende 1991/92 FF	sp. 8839
Betænkning afgivet den 11. juni 1992:	Folketingstidende 1991/92 Tillæg B	sp. 2445
2. behandling den 16. juni 1992:	Folketingstidende 1991/92 FF	sp. 10551
3. behandling den 18. juni 1992:	Folketingstidende 1991/92 FF	sp. 10871
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1991/92 Tillæg C	sp. 1399

Lov nr. 421 af 1. juni 1994 om ændring af udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (Effektivisering af asylsagsbehandlingen, foranstaltning af isolation og brev- og besøgskontrol over for frihedsberøvede udlændinge, betalingsordning for asylansøgere underhold m.v.) (Lovforslag nr. L 214 af 2. marts 1994)

Skriftlig fremsættelse den 2. marts 1994:	Folketingstidende 1993/94 FF	sp. 7345
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1993/94 Tillæg A	sp. 7295
1. behandling den 15. marts 1994:	Folketingstidende 1993/94 FF	sp. 7681
Betænkning den 5. maj 1994:	Folketingstidende 1993/94 Tillæg B	sp. 1257
2. behandling den 10. maj 1994:	Folketingstidende 1993/94 FF	sp. 10912
3. behandling den 17. maj 1994:	Folketingstidende 1993/94 FF	sp. 11142
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1993/94 Tillæg C	sp. 1049

Lov nr. 33 af 18. januar 1995 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og lov om social bistand (Opstramminger i åbenbart grundløs-proceduren m.v.) (Lovforslag nr. L 85 af 30. november 1994)

Skriftlig fremsættelse den 30. november 1994:	Folketingstidende 1994/95 FF	s. 1188
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1994/95 Tillæg A	s. 895
1. behandling den 6. december 1994:	Folketingstidende 1994/95 FF	s. 1453
Betænkning den 13. december 1994:	Folketingstidende 1994/95 Tillæg B	s. 191
2. behandling den 15. december 1994:	Folketingstidende 1994/95 FF	s. 1817
3. behandling den 12. januar 1995:	Folketingstidende 1994/95 FF	s. 2123
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1994/95 Tillæg C	s. 217

Lov nr. 407 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven (Optagelse af fingeraftryk og personfoto, foranstaltninger over for udlændinge, der ikke medvirker til udsendelse m.v., og foranstaltninger over for den, der medvirker til, at en udlænding opnår opholdstilladelse ved svig, m.v.) (Lovforslag nr. L 190 af 12. marts 1997)

Skriftlig fremsættelse den 12. marts 1997:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg A	s. 3996
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg A	s. 3976
1. behandling den 2. april 1997:	Folketingstidende 1996/97 FF	s. 5210
Betænkning den 26. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg B	s. 1301
2. behandling den 28. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 FF	s. 8022
3. behandling den 30. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 FF	s. 8288
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg C	s. 636

Lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven (Tidsbegrænset opholdstilladelse, asyl, familiesammenføring og udvisning m.v.) (Lovforslag nr. L 59 af 16. april 1998)

Skriftlig fremsættelse den 16. april 1998:	Folketingstidende 1997/98 Tillæg A	s. 1648
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1997/98 Tillæg A	s. 1554
1. behandling den 30. april 1998:	Folketingstidende 1997/98 FF	s. 977
Betænkning den 23. juni 1998:	Folketingstidende 1997/98 Tillæg B	s. 610
2. behandling den 25. juni 1998:	Folketingstidende 1997/98 FF	s. 2420
Tillægsbetænkning den 25. juni 1998:	Folketingstidende 1997/98 Tillæg B	s. 728
3. behandling den 26. juni 1998:	Folketingstidende 1997/98 FF	s. 2566
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1997/98 Tillæg C	s. 503

Lov nr. 425 af 31. maj 2000 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og straffeloven (Skærpelse af straffniveauet for ulovlig beskæftigelse af udlændinge, Danmarks indtræden i det praktiske Schengensamarbejde, præcisering af Udlændingestyrelsens og politiets underholdsforpligtelse m.v.) (Lovforslag nr. L 264 af 30. marts 2000)

Skriftlig fremsættelse den 30. marts 2000:	Folketingstidende 1999/2000 Tillæg A	s. 7438
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1999/2000 Tillæg A	s. 7376
1. behandling den 12. april 2000:	Folketingstidende 1999/2000 FF	s. 6550
Betænkning den 9. maj 2000:	Folketingstidende 1999/2000 Tillæg B	s. 764
2. behandling den 16. maj 2000:	Folketingstidende 1999/2000 FF	s. 8004
3. behandling den 18. maj 2000:	Folketingstidende 1999/2000 FF	s. 8201
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1999/2000 Tillæg C	s. 755

Til lovforslag nr. L 191. Skriftlig fremsættelse (20. marts 2001)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Frihedsberøvelse af asylansøgere og administrativ udvisning m.v.).

(Lovforslag nr. L 191).

Det overordnede formål med lovforslaget er dels at modvirke kriminalitet blandt asylansøgere, dels at sikre andre asylansøgere på asylcentre mod vold og trusler og dermed også sikre ro og orden på asylcentre.

Lovforslaget har endvidere til formål at forhindre, at en asylansøger gennem sin adfærd modvirker sagsoplysningen. I en række tilfælde, hvor en asylansøger ikke medvirker til sagens oplysning, er der således grund til at tro, at det væsentligste formål med ansøgningens indgivelse ikke er at opnå opholdstilladelse her i landet, men at udnytte opholdet under asylsagens behandling til f.eks. at begå kriminalitet.

Lovforslaget skaber mulighed for at frihedsberøve asylansøgere, der er administrativt udvist på grund af kriminalitet, og asylansøgere, der gennem deres adfærd lægger væsentlige hindringer i vejen for asylsagens oplysning. Det forud-

sættes, at bestemmelserne administreres under hensyntagen til det almindelige proportionalitetsprincip og Danmarks internationale forpligtelser. Det er derfor blandt andet forudsat, at frihedsberøvelse efter de foreslåede bestemmelser kun kan opretholdes i det omfang, asylsagsbehandlingen ikke trækker unødigt i langdrag.

Herudover indebærer lovforslaget, at anvendelsesområdet for udlændingelovens bestemmelser om administrativ udvisning udvides til også at omfatte tilfælde, hvor en asylansøger optræder voldeligt eller truende over for personalet eller beboere på et asylcenter, samt overtrædelser af visse af straffelovens bestemmelser om vold m.v. og overtrædelser af våbenloven.

Forslaget indebærer endvidere, at Flygtningesnævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, i udlændingeloven gives udtrykkelig kompetence til at beslutte, at en sag eller en bestemt gruppe af sager skal undergives særlig hurtig behandling i nævnet.

Forslaget indeholder endelig bestemmelser, der skal sikre en permanent anvendelse af Center Sandholm og en meget hurtig gennemførelse af de bygningsmæssige foranstaltninger, som vil være nødvendige som følge af lovforslagets øvrige bestemmelser.